

Indholdsfortegnelse

1: Introduktion.....	2
2: De lovgivningsmæssige rammer.....	2
2.1 Samspillet mellem social- og beskæftigelsesområdet	3
3: Introduktion til målgrupper i Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen.....	8
4: Introduktion til målgrupper i Socialforvaltningen.....	8
5: Kortlægning af fællesborgere mellem BIF og SOF	9
5.1 Metode og afgrænsning	9
5.2 Karakteristik af fællesborgere ud fra målgrupper i BIF.....	9
5.3: Karakteristik af fællesborgerne ud fra indsatser i SOF.....	11
5.4 Karakteristik af fællesborgerne "i kanten af arbejdsmarked og uddannelse"	14
5.5 Opmærksomhedspunkter ift. fællesborgere, der er "klar til at starte i job eller uddannelse"	15
6: Organisering af indsatsen i BIF og SOF	17
Bilag 1a: Beskrivelser af målgrupper i beskæftigelsesindsatsen	19
Ad 1 Borgere der er klar til at starte i job eller uddannelse	20
Ad 2 Sygemeldte borgere m.v.....	22
Ad 3 Borgere i kanten af arbejdsmarked og uddannelse.....	25
Bilag 1b: Socialforvaltningens indsatser for fællesborgere	29

1: Introduktion

I det følgende præsenteres den første del af analysen af at flytte hele eller dele af beskæftigelsesområdet til Socialforvaltningen, som Borgerrepræsentationen vedtog den 4. november 2021. I forbindelse med behandling af punktet: Medlemsforslag om nedlæggelse og reorganisering af jobcentrene i København, blev det besluttet, at *Beskæftigelses og Integrationsforvaltningen samt Socialforvaltningen skal igangsætte en analyse af fordele og ulemper ved et evt. ressortflyt af hele eller dele af beskæftigelsesområdet fra BIF til SOF. Særligt med fokus på nogle af de borgere, der er længst væk fra arbejdsmarkedet.*

Efterfølgende vedtog Beskæftigelses- og Integrationsudvalget og Socialudvalget som led i BR-beslutningen hhv. den 8. og 13. december 2021 et kommissorium, hvor analysen blev opdelt i to faser; en kortlægningsfase med afrapportering primo marts 2022 og en analysefase med afrapportering i 2. kvartal 2022. Kommissoriet blev vedtaget med følgende tilføjelse til indstillings at-punkt:

“at der i fase 2 indgår en analyse af, hvor Socialforvaltningen og Beskæftigelse- og Integrationsforvaltningen kan styrke, øge eller ændre deres samarbejde på det pågældende område til gavn for de relevante borgere. Formålet med denne analyse er at styrke det eksisterende samarbejde mellem de pågældende forvaltninger og udvalg, hvis ressortdeling ikke giver mening.”

Denne afrapportering består af en kvantitativ kortlægning af Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen (BIF) og Socialforvaltningens (SOF) målgrupper, herunder *fællesborgere*. Afrapporteringen indledes i afsnit 2 med en kort præsentation af de lovgivningsmæssige rammer for beskæftigelse- og socialområdet samt en oversigt over reformer og aftaler, der har ændret på spillet mellem beskæftigelses- og socialpolitikken. I afsnit 3 præsenteres kort målgrupperne i beskæftigelsesindsatsen, hvorefter der i afsnit 4 fokuseres på fællesborgere mellem BIF og SOF, herunder delmålgruppen af fællesborgere, der er borgere i kanten af arbejdsmarked og uddannelse. I afsnit 5 beskrives fællesborgernes støttebehov på baggrund af indsatser i SOF, samt hvilke SOF-indsatser borgere i kanten af arbejdsmarked og uddannelse modtager. I afsnit 6 præsenteres organisationsdiagram for hhv. SOF og BIF.

2: De lovgivningsmæssige rammer

Indsatsen for BIF og SOFs fællesborgere tilrettelægges på baggrund af en række lovgivninger og bekendtgørelser, som sætter rammerne for indsatsen og dialogen med den enkelte borger. På beskæftigelses- og socialområdet drejer det sig primært om:

- Lov om aktiv beskæftigelsespolitik (LAB), lov om aktiv social politik (LAS) samt lov om organisering og styring af beskæftigelsesindsatsen mv. Lovgivningen omfatter bl.a. regler om indsatser (samtaler, aktive tilbud, særlige ordninger, tilskudsmuligheder), borgerne har ret og pligt til, hvilke ydelser borgeren er berettiget til samt regler for organisering og styring af indsatserne. Desuden regulerer reglerne også service til private og offentlige arbejdsgivere.
- Lov om socialservice (SEL) beskriver kommunens muligheder for at rådgive og forebygge sociale problemer, samt yde hjælp og støtte til personer med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer. Formålet er at fremme den enkeltes mulighed for at klare sig selv, eller lette den daglige tilværelse og forbedre livskvaliteten.
- Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område fastlægger den overordnede ramme for, hvordan myndighederne skal behandle og afgøre sager i forhold til borgerne. Loven gælder bl.a., når myndighederne behandler sager efter LAB, LAS, SEL m.v. og har derfor betydning for BIF og SOF's fællesborgere.

En del af udfordringerne i det tværfaglige samarbejde imellem forvaltningerne opstår som følge af de forskellige lovgivningsmæssige krav, der regulerer områderne.

2.1 Samspejlet mellem social- og beskæftigelsesområdet

Beskæftigelses- og sociallovgivningen er udarbejdet med forskelligt mål for øje. De forskellige fagområder har hver deres afgrænsede opgavefelt og fokusområde.

Mens beskæftigelseslovgivningen entydigt handler om at få borgere i job eller uddannelse, så handler sociallovgivningen fx om borgerens mestring af eget liv eller børnenes trivsel i familien (tabel 1 nedenfor skitserer forskellene). Forenklet sagt tager beskæftigelseslovgivningen afsæt i, at borgerne i udgangspunktet har ressourcer til at komme i job eller uddannelse. For borgere med andre problemer end ledighed er fokus på at støtte borgerne bedst muligt, så sociale eller sundhedsmæssige problemer ikke udgør barrierer for job eller uddannelse. Hvis job eller uddannelse viser sig ikke at være muligt, igangsætter jobcentret en afklaring af borgerens arbejdsevne og af, om borgeren er i målgruppen for anden hjælp, fx førtidspension, fleksjob eller et ressourceforløb.

Sociallovgivningen tager derimod afsæt i borgernes konkrete udfordringer, og SOF udreder, hvordan udfordringerne påvirker dagligdagen og afdækker, hvad der skal til for at fastholde eller forbedre borgernes sociale og personlige funktioner, udviklingsmuligheder samt forbedre mulighederne for den enkeltes livsudfoldelse. Endvidere afdækker SOF, hvordan man forebygger, at problemerne forværres med udgangspunkt i borgernes egne ressourcer.

En anden forskel er, at man i sociallovgivningen arbejder med funktionsevnebegrebet, mens man i beskæftigelseslovgivningen arbejder med arbejdsevnebegrebet. Borgeren kan fx godt have en begrænset funktionsevne og være berettiget til tilbud efter sociallovgivningen, men stadig have arbejdsevne til at varetage et ordinært (små) job, som gør vedkommende i stand til hel eller delvis at forsørge sig selv.

Endelig baserer sociallovgivningen oftest på borgerens frivillige medvirken, mens langt de fleste aktive tilbud efter beskæftigelseslovgivningen er obligatoriske, og der er mulighed for at sanktionere i borgernes hjælp. Rusmiddelbehandling er fx en frivillig indsats, hvorfor SOF ikke har

Formålsbestemmelsen i LAB

§ 1. Formålet med denne lov er at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked ved at

- 1) bistå jobsøgende med at finde job,
- 2) bistå private og offentlige arbejdsgivere med virksomhedsservice i forbindelse med rekruttering, matchning mellem ledige og arbejdsgivere og fastholdelse af arbejdskraft,
- 3) bistå personer, der har behov for en indsats til at opnå eller fastholde et job, herunder personer med begrænsninger i arbejdsevnen, med en individuel og målrettet beskæftigelsesrettet indsats med henblik på varig tilknytning til arbejdsmarkedet og hel eller delvis selvforsørgelse og
- 4) bistå unge, der ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, med en individuel og målrettet indsats, med henblik på at den unge kan gennemføre en studie- eller erhvervskompetencegivende uddannelse på almindelige vilkår.

Stk. 2. For personer, som har brug for en indsats, tilrettelægges indsatsen med henblik på varig arbejdsmarkedstilknytning, og således at den kan gennemføres på så kort tid som muligt under hensyn til personens forudsætninger og behov og under hensyn til konkrete behov på arbejdsmarkedet. Indsatsen skal være sammenhængende med eventuelle sociale og sundhedsmæssige indsatser.

Formålsbestemmelsen i SEL

§ 1. Formålet med denne lov er

- 1) at tilbyde rådgivning og støtte for at forebygge sociale problemer,
- 2) at tilbyde en række almene serviceydelser, der også kan have et forebyggende sigte, og
- 3) at tilgodese behov, der følger af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer.

Stk. 2. Formålet med hjælpen efter denne lov er at fremme den enkeltes mulighed for at udvikle sig og for at klare sig selv eller at lette den daglige tilværelse og forbedre livskvaliteten.

Stk. 3. Hjælpen efter denne lov bygger på den enkeltes ansvar for sig selv og sin familie og på den enkeltes ansvar for at udvikle sig og udnytte egne potentialer, i det omfang det er muligt for den enkelte. Hjælpen tilrettelægges på baggrund af en konkret og individuel vurdering af den enkeltes behov og forudsætninger og i samarbejde med den enkelte. Afgørelse efter loven træffes på baggrund af faglige og økonomiske hensyn.

myndighed til at kræve, at borgerne deltager i behandlingen. Omvendt kan borgere omfattet af beskæftigelseslovgivningen miste retten til hjælp, hvis de gentagne gange og uden rimelig grund ikke overholder aftale med jobcentret om jobsøgning og jobsamtaler, eller hvis de flere gange ikke fremmøder til de aktive indsatser mv. Der er dog en undtagelse på børneområdet, hvor SOF har mulighed for at iværksætte foranstaltninger for barnet og familien uden samtykke, særligt ift. anbringelser udenfor hjemmet. Ligesom det er muligt at pålægge forældrene og den unge et forældre- eller ungepålæg i særlige tilfælde.

I takt med at sociale- og sundhedsrettede indsatser indgår som en del af borgernes helhedsorienterede indsats for at komme tættere på arbejdsmarked, kan disse forskelle mellem lovgivningen på de forskellige sektorområder give udfordringer både for borgerne, som risikerer at blive mødt med forskellige mål og i værste fald modsatte krav. Det stiller høje krav til, at fagpersonerne på de to områder samarbejder og sikrer en god koordination af indsatserne.

Formålsbestemmelsen for voksenparagrafferne i SEL

§ 81. Formålet med at yde støtte efter denne lov til voksne med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer er at sikre, at den enkelte får en sammenhængende og helhedsorienteret indsats, der modsvarer den enkeltes behov. Støtten skal ydes med det formål at styrke den enkeltes egne muligheder og eget ansvar for at udvikle sig og udnytte egne potentialer, i det omfang det er muligt for den enkelte. Desuden er formålet at medvirke til at sikre, at den enkelte kan fastholde sit aktuelle funktionsniveau, og at yde kompensation, omsorg og pleje. Indsatserne til voksne skal således

- 1) forebygge, at den enkeltes problemer forværres,
- 2) understøtte den enkeltes muligheder for at fastholde egne ressourcer eller fremme øget selvstændighed samt forbedre den enkeltes sociale og personlige funktion,
- 3) forbedre mulighederne for den enkeltes livsudfoldelse gennem kontakt, tilbud om samvær, aktivitet, behandling, omsorg og pleje,
- 4) fremme inklusion i samfundet, herunder medvirke til at øge den enkeltes mulighed for deltagelse i uddannelse, beskæftigelse og sociale relationer, og
- 5) sikre en helhedsorienteret støtte med tilbud afpasset efter den enkeltes særlige behov i egen bolig, herunder i botilbud efter lov om almene boliger m.v. eller i botilbud efter denne lov.

Formålsbestemmelsen for børneparagrafferne i SEL

»§ 46. Formålet med at yde støtte til børn og unge, der har et særligt behov herfor, er at sikre, at disse børn og unge kan opnå de samme muligheder for personlig udvikling, sundhed og et selvstændigt voksenliv som deres jævnaldrende. Støtten skal ydes med henblik på at sikre barnets eller den unges bedste og skal have til formål at

- 1) sikre kontinuitet i opvæksten og et trygt omsorgsmiljø, der tilbyder nære og stabile relationer til voksne, bl.a. ved at understøtte barnets eller den unges familiemæssige relationer og øvrige netværk,
- 2) sikre barnets eller den unges muligheder for personlig udvikling og opbygning af kompetencer til at indgå i sociale relationer og netværk,
- 3) understøtte barnets eller den unges skolegang og mulighed for at gennemføre en uddannelse,
- 4) fremme barnets eller den unges sundhed og trivsel og
- 5) forberede barnet eller den unge til et selvstændigt voksenliv.

Stk. 2. Støtten skal være tidlig og helhedsorienteret, så problemer så vidt muligt kan forebygges og afhjælpes i hjemmet eller i det nære miljø. Støtten skal i hvert enkelt tilfælde tilrettelægges på baggrund af en konkret vurdering af det enkelte barns eller den enkelte unges og familiens forhold.

Stk. 3. Støtten skal bygge på barnets eller den unges egne ressourcer, og barnets eller den unges synspunkter skal altid inddrages med passende vægt i overensstemmelse med alder og modenhed. Barnets eller den unges vanskeligheder skal så vidt muligt løses i samarbejde med familien og med dennes medvirken. Hvis dette ikke er muligt, skal foranstaltningens baggrund, formål og indhold tydeliggøres for forældremyndighedsindehaveren og for barnet eller den unge.«

Tabel 1: To love med hver deres udgangspunkt i forhold til borgerne

	Beskæftigelseslovgivningen	Sociallovgivningen
Primære målgruppe	Borgere fra 18 år til pensionsalderen, der er uden for arbejdsmarkedet.	Børn, unge og voksne der har brug for hjælp eller støtte til en social indsats
Udgangspunkt i forhold til borgeren	Beskæftigelseslovgivningen tager afsæt i, at borgeren har ressourcer, der kan føre til job eller uddannelse.	Sociallovgivningen tager afsæt i et resourcesyn med fokus på borgerens udvikling og trivsel. Samtidig tages der afsæt i samlet individuel vurdering af borgerens behov og livssituation, hvorfor der også arbejdes med kompenserende og stabilisering.
Hvilken del af tilværelsen	Der er fokus på borgerens arbejdsevne.	Der er fokus på borgerens livsførelse, herunder borgerens mentale og fysiske funktionsniveau, sundhed og sociale trivsel.
Formålet med indsatsen?	Indsætterne har et klart defineret mål om, at borgerne skal i job eller uddannelse. Indsatsen kan enten have til formål at fastholde en borger i job eller uddannelse, eller indsatsen kan give mulighed for at udvikle de nødvendige ressourcer til at opnå job eller uddannelse.	Formålet med indsætterne er at tilgodese behov, der følger af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer, herunder fastholde eller forbedre borgernes sociale, mentale og fysiske funktioner, samt forbedre mulighederne for den enkeltes livsudfoldelse. Derudover skal indsætterne yde omsorg, pleje og kompensere for borgerens funktionsnedsættelse. Målet er at borgeren kan leve et så selvstændigt liv som muligt med fokus på livskvalitet.
Rettigheder og pligter	Kontraktlignende forhold på grund af ret og pligt. Borgeren har ret til at deltage i aktive tilbud, samtaler mv. og pligt til at tage imod aktive indsatser mv. Borgeren kan blive sanktioneret i sin ydelse, hvis han/hun ikke står til rådighed for job, uddannelse eller indsatser mv.	Indsatserne er overvejende frivilligt baseret, dvs. den sociale støtte er en rettighed, der er baseret på borgerens egen motivation. Der er dog undtagelser på børne- og ungeområdet, hvor et barn kan anbringes udenfor hjemmet uden samtykke, hvis der er en åbenbar risiko for, at barnets trivsel og udvikling lider alvorlig skade. Derudover er der mulighed for at give forældre og unge et forældre- eller ungepålæg, hvor man kan trække dem i børneydelsen i visse situationer.
Borgernes udgangspunkt for kontakt med forvaltningen	En borgers kontakt til BIF opstår i forbindelse med, at en borger er jobsøgende eller har behov for et forsørgelsesgrundlag. Det er som oftest borgeren selv, der henvender sig.	En borgers kontakt til SOF opstår typisk i forbindelse, at borger selv henvender sig med behov for hjælp. Derudover reagerer forvaltningen på henvendelse fra andre, f.eks. pårørende, medarbejdere i sundhedssektor eller kolleger i andre forvaltninger fx jobcentret. På børneområdet er der underretningspligt, hvis man som borger har en bekymring for et barn. Fagprofessionelle har en skærpet underretningspligt.
Tværfaglig indsats	At formålsbestemmelsen fremgår, at indsatsen skal være sammenhængende med eventuelle sociale- og sundhedsmæssige indsatser. Det betyder ifølge forarbejderne til loven, at personer, der har behov for det, skal have en sammenhængende indsats, hvor indsatser efter LAB i nødvendigt omfang suppleres med andre indsatser, der tager højde for personens sociale eller helbredsmæssige forhold i tilfælde, hvor det vurderes at være nødvendigt for, at pågældende kan få fodfæste på arbejdsmarkedet.	Formålsbestemmelserne på socialområdet tilsiger at indsatserne skal fremme inklusion i samfundet og øge den enkeltes muligheder for deltagelse i uddannelse, beskæftigelse og sociale relationer. Desuden skal forvaltningen være opmærksom på om der kan søges hjælp hos en anden myndighed eller efter anden lovgivning. Særligt for indsatserne til børn og unge er det gældende, at støtten skal gives med afsæt i en konkret og individuel vurdering af barnets/den unge.

Siden 2019 er alle unge mellem 15 og 25 år omfattet af den Kommunale Unge Indsats (KUI), som har til formål at gøre alle unge under 25 år parat til at gennemføre en ungdomsuddannelse eller komme i beskæftigelse. Heraf er Socialforvaltningen, Beskæftigelsesforvaltningen og Børne- og Ungdomsforvaltningen forpligtet til at tilbyde unge en koordineret indsats.

Kilde: Egen tabel på baggrund af forarbejderne til de to love.

Nedenfor i tabel 2 er oversigt over udvalgte reformer og aftaler, som har ændret på samspillet mellem beskæftigelses- og socialpolitikken i løbet af de seneste 20 år.

Tabel 2: Udvalgte reformer og aftaler	
	Beskæftigelsesministeriet erstatter Arbejdsministeriet
2001	<ul style="list-style-type: none"> Beskæftigelsesministeriet erstatter ved regeringsskiftet Arbejdsministeriet, og overtager ansvaret for de forsikrede ledige (dagpengemodtagere) samt ansvaret for kontanthjælpsmodtagere, sygedagpengeområdet, fleksjob mv. fra Socialministeriet.
	Beskæftigelsesindsatsen for forsikrede og ikke-forsikrede ledige samles i et enstrengt system
2006-2009	<ul style="list-style-type: none"> Som led i Strukturreformen etableres der jobcentre med delt kommunal og statslig ledelse i de nyligt konstituerede kommuner (på nær 14 pilotjobcentre) Kommunerne overtager med finansloven for 2009 det fulde ansvar for beskæftigelsespolitikken og den statslige Arbejdsformidling AF nedlægges.
	Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen i Københavns Kommune nedlægges og erstattes af tre nye forvaltninger
2006	<ul style="list-style-type: none"> I lovgivningen stilles der krav om, at beskæftigelsesindsatsen overfor borger og virksomheder skal varetages af et jobcenter, og at jobcentret skal være adskilt fra udbetaling af ydelser og andre tilbud fra kommunen. I Københavns Kommune nedlægges Familie- og Arbejdsforvaltningen og erstattes af tre nye forvaltninger: Socialforvaltningen, Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen samt Børne- og Ungdomsforvaltningen.
	Reform af førtidspension og fleksjob
2012	<ul style="list-style-type: none"> Sigtet med reformen er at reducere antallet af fremtidige førtidspensionister under 40 år Der oprettes ressourceforløb og tværfaglige rehabiliteringsteams som erstatning for førtidspension Fleksjobordningen omlægges, så personer med en lille arbejdsevne bliver målgruppe i ordningen.
	Reform af kontanthjælpssystemet
2013	<ul style="list-style-type: none"> Der indføres uddannelsespålæg for unge under 30 år uden uddannelse Matchgrupperne afskaffes, og alle skal nu have en aktiv indsats. Det afspejles bl.a. i, at kategorien "midlertidig passiv" udskiftes med "aktivitetsparat". Unge og voksne med komplekse problemer får ret til koordinerende sagsbehandler, der skal sikre koordinering på tværs af de kommunale forvaltninger og andre myndigheder.
	Reform af sygedagpengeordningen
	<ul style="list-style-type: none"> Sygedagpengeperioden reduceres fra 52 uger til 22 uger Uarbejdsdygtige personer, der ikke kan få forlænget deres periode med sygedagpenge, får ret til jobafklaringsforløb med en lavere ydelse, som er forløb med en tværfaglig indsats.
	Beskæftigelsesreform
2014	<ul style="list-style-type: none"> Afskaffelse af organisatorisk opdeling imellem jobcenter og ydelsescenter samt afskaffelse af regler om opgaveplacering. Det eneste krav til organisering er, at der skal være et jobcenter i kommunen, hvor beskæftigelsesindsatsen overfor borger og virksomheder varetages. Kommunalbestyrelsen kan dog beslutte, at ydelsescentret skal ligge i jobcentret, eller at jobcentret også skal varetage andre opgave.
	Reform af refusionssystemet og tilpasninger i udligningssystemet
2015	<ul style="list-style-type: none"> Den nye refusion aftrappes over tid og gælder for alle ydelsesgrupper
	Kommende hovedlov om den aktiv beskæftigelsesindsats (forventet - ikke fremsat endnu)
2023	<ul style="list-style-type: none"> Opdatering af formålsbestemmelsen i LAB, så den afspejler intentionen i reformerne, om at udsatte borgere skal have en sammenhængende og om nødvendigt tværfaglig indsats, som kan bidrage til, de får en tilknytning til arbejdsmarked og dermed adgang til at forsørge selv.

Kilde: BIF's egen opstilling efter forarbejderne i hhv. L 209 - forslag til lov om aktiv beskæftigelsesindsats fremsat 27 marts 2019, L 59 lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsats m.v. fremsat 12 nov. 2014, Folketingstidende 4. dec. 2001 samt Andersen & Jørgensen (2000).

3: Introduktion til målgrupper i Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen

Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen (BIF) varetager den kommunale beskæftigelsesindsats i Københavns Kommune. I 2020 leverede Jobcenter København hen over året aktiv indsats for omkring 140.000 borgere, som var i systemet i kortere eller længere tid.¹

Borgerne kan overordnet inddeles i tre hovedgrupper, der baserer sig på deres parathed i forhold til job og uddannelse:

1) *Borgere der er klar til at starte i job eller uddannelse* (udgør ca. 40 pct. af BIFs målgruppe)

Gruppen omfatter dagpengemodtagere, jobparate voksne (modtagere af kontanthjælps- og overgangsydelse) og unge uddannelsesparate (modtagere af uddannelseshjælp og overgangsydelse (18-29-årige)). Borgerne har primært ledighed eller manglende uddannelse som problem, og de koordinerer i vidt omfang selv deres sager i kommunen.

2) *Borgere der er sygemeldte* (udgør ca. 43 pct. af BIFs målgruppe)

Gruppen omfatter borgere, der er sygemeldte, borgere i jobafklaringsforløb og revalidender. Borgere i jobafklaringsforløb er borgere, der ikke længere er berettiget til sygedagpenge, men fortsat er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom. Sidstnævnte har ret til en samtale med regionens sundhedskordinator samt ret til en koordinerende sagsbehandler, der kan bistå med at sikre koordineringen på tværs af forvaltninger.

3) *Borgere i kanten af arbejdsmarked og uddannelse* (udgør ca. 17 pct. af BIFs målgruppe)

Gruppen omfatter borgere i ressourceforløb, fleksjobberettiget samt aktivitetsparate voksne (modtagere af kontanthjælp og overgangsydelse) og unge (aktivitetsparate modtagere af uddannelseshjælp og overgangsydelse). Borgerne har problemer ud over ledighed, som fx psykisk sygdom, alkohol- eller stofmisbrug. Disse borgere er ikke klar til at tage et job, eller en uddannelse, som gør pågældende i stand til at forsørge sig selv indenfor tre måneder, eller at påbegynde en uddannelse indenfor et år. Disse borgere har ret til en koordinerende sagsbehandler, der kan bistå med at sikre koordinering på tværs af forvaltninger.

Hvis den unge aktivitetsparate uddannelseshjælpsmodtager er under 25 år, kan borger være omfattet af Københavns Ungeindsats (KUI) jf. lov om kommunal ungeindsats.

4: Introduktion til målgrupper i Socialforvaltningen

Socialforvaltningen (SOF) varetager den sociale indsats for borgere med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer. I 2020 fik ca. 42.500 borgere en eller flere sociale indsatser eller ydelser i SOF, hvilket også inkluderer børnesager samt borgere, der alene modtager enkeltydelser eller har brug for et hjælpemiddel.

Borgerne kan overordnet inddeles i tre målgrupper:

1) *Udsatte voksne*, der har brug for særlig støtte i forbindelse med sociale og psykiske problemstillinger. Målgruppen er meget sammensat og inkluderer blandt andet voksne, der har brug for økonomisk hjælp og/eller hjælp til akutte sociale problemstillinger, voksne med psykiske problemer, hjemløse eller personer i risiko for at blive hjemløse, voksne, der ønsker at reducere deres

¹ De 140.000 borgere er eksklusive: borgere, der har modtaget ydelse i mindre end 2 måneder i løbet af 2020, nyankomne flygtninge og familiesammenførte, som modtager indsats efter integrationsloven, førtidspensionister, selvforsørgede og unge under 18 år.

forbrug af alkohol og/eller stoffer samt voksne, der ønsker at komme ud af kriminalitet eller er i risiko for at blive kriminelle.

2) *Børn og voksne med handicap*, dvs. med forskellige grader af fysiske og psykiske funktionsnedsættelser, der bl.a. omfatter autisme, bevægelseshandicap, høre- og synshandicap, erhvervet og medfødt hjerneskade, forskellige grader af udviklingshæmning, multiple funktionsnedsættelser, men også diabetes, stomi, dropfod og andre kortere eller længerevarende sygdomme.

3) *Udsatte børn, unge og deres familier* med sociale eller psykiske problemer. Årsagerne til, at barnet eller den unge mistrives, kan fx skyldes utilstrækkelig forældreomsorg, misbrug eller psykisk sygdom hos forældrene eller problemer hos barnet eller den unge selv – f.eks. psykiske lidelser, misbrug og/eller kriminalitet.

Når der er tale om børn og unge under 18 år, der har en indsats i SOF, er det forældrene til barnet/den unge, der i denne kortlægning betragtes som fællesborger, hvis disse samtidig har en sag i BIF. Dette gælder både udsatte børn og unge og børn og unge med handicap.

5: Kortlægning af fællesborgere mellem BIF og SOF

I dette kapitel uddybes data om fællesborgere mellem BIF og SOF. I bilag 2 findes en oversigt, der viser, hvilke SOF indsatser fællesborgerne (fordelt på BIFs ydelsesmålgrupper) har modtaget hen over året i 2020.

I det følgende præsenteres først fællesborgere i alle BIFs ydelsesmålgrupper. Dernæst fokuseres på den delmængde af fællesborgere, der er i kanten af arbejdsmarked og uddannelse.

5.1 Metode og afgrænsning

Der er trukket data på antal borgere, der har modtaget en SOF indsats i 2020 og som ligeledes har modtaget en ydelse i BIF i minimum 2 måneder i løbet af 2020. Hver borger optræder kun én gang under hver SOF indsats, men kan godt modtage flere SOF indsatser på samme tid.

SOF ydelser som hjælpemidler, merudgifter, enkeltydelser, tabt arbejdsfortjeneste mv. betragtes som ikke koordineringsrelevante i den betydning, at det ikke er nødvendigt for Socialforvaltningen og Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen at have et samarbejde omkring borgeren, hvis borgeren alene modtager en eller flere af disse ydelser. Disse ydelser indgår derfor ikke i kortlægningen. De fremgår dog af oversigten over samtlige SOF indsatser i bilag 2. Ca. 5.400 borgere modtager alene en ikke koordineringsrelevant ydelse i SOF og har samtidig en ydelse i BIF.

5.2 Karakteristik af fællesborgere ud fra målgrupper i BIF

I 2020 var der hen over året ca. 7.300 borgere, som havde en sag i BIF, og som modtog en indsats i SOF i kortere eller længere tid. Fællesborgerne udgjorde i 2020 ca. 5 pct. af de borgere, der modtog en aktiv indsats i BIF i mere end 2 mdr. jf. tabel 3 nedenfor. Disse borgere betegnes i det følgende som fællesborgere.

Tabel 3: Antal og andel af fællesborgere ift. borgere, der har modtaget en aktiv indsats i BIF, 2020

	Målgrupper efter lov om aktiv beskæftigelsesindsats (LAB)	Antal i LAB-gruppe	Antal fællesborgere	Andel af LAB-gruppe
Borgere der er klar til at starte i job eller uddannelse	Dagpengemodtagere (forsikrede ledige) jf. LAB § 6.1	49.579	530	1 pct.
	Jobparate voksne jf. LAB § 6.2	4.351	247	6 pct.
	Uddannelsesparate unge jf. LAB § 6.4	2.739	240	9 pct.
Sygemeldte borgere m.v.	Sygedagpengemodtagere jf. LAB § 6.6	57.755	686	1 pct.
	Borgere i jobafklaringsforløb jf. LAB § 6.7	1.691	182	11 pct.
	Borgere i revalideringsforløb jf. LAB § 6.10	370	52	14 pct.
Borgere i kanten af arbejdsmarkedet el. uddannelse	Aktivitetsparate unge jf. LAB § 6.5	2.993	1.129	38 pct.
	Aktivitetsparate voksne jf. LAB § 6.3	11.074	2.572	23 pct.
	Borgere i ressourceforløb jf. LAB § 6.8	4.025	1.223	30 pct.
	Borgere visiteret til fleksjob jf. LAB § 6.9	5.318	438	8 pct.
Hovedtotal		139.895	7.299	5 pct.
Total borgere i kanten af arbejdsmarkedet eller uddannelse		23.410	5.348	23 pct.

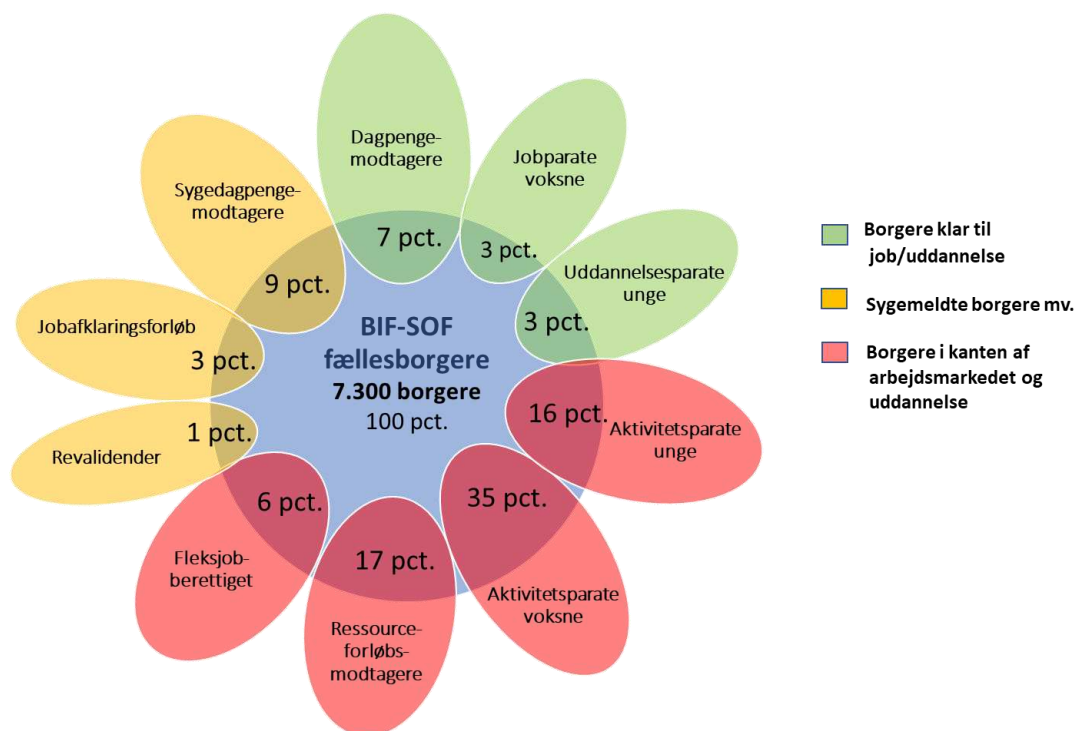
Kilde: Jobindsats.dk

Anm. Antal borgere i LAB-gruppen er angivet i unikke borgere fremfor fuldtidspersoner.

Tabel 3 viser, at der i alle ydelsesmålgrupper i beskæftigelsessystemet er borgere, som får indsatser i SOF. Det betyder, at der både er borgere, der er klar til at starte i job (benævnes "job- og uddannelsesparate borgere"), borgere der er sygemeldt samt borgere der har andre problemer end ledighed, og derfor er længere væk fra arbejdsmarkedet eller uddannelse (benævnes "borgere i kanten af arbejdsmarkedet og uddannelse"). Der er dog stor spredning på, hvor stor en andel, fællesborgerne udgør af hver ydelsesmålgruppe. Således viser tabel 3, at fællesborgerne udgør 38 pct. af alle aktivitetsparate unge, 30 pct. af alle borgere i ressourceforløb og 23 pct. af alle aktivitetsparate voksne.

Figur 1 viser, hvor stor en andel hver ydelsesmålgruppe udgør af den samlede mængde fællesborgere. Her ses også, at der er en stor overvægt (74 pct.) af borgere i kanten af arbejdsmarkedet og uddannelse (markeret med rød) blandt fællesborgerne. Det omfatter borgere, der har andre problemer end ledighed, og som enten er ung aktivitetsparat (modtager af uddannelseshjælp eller overgangsydelse under 30 år), voksen aktivitetsparat (modtager kontanthjælp eller overgangsydelse) ressourceforløbsborger eller fleksjobvisiteret. De sygemeldte borgere udgør 13 pct. af fællesborgerne, mens borgere, der er klar til at starte i job eller uddannelse, udgør 13 pct. af fællesborgerne. I bilag 1a kan der læses mere om målgrupperne i beskæftigelsessystemet.

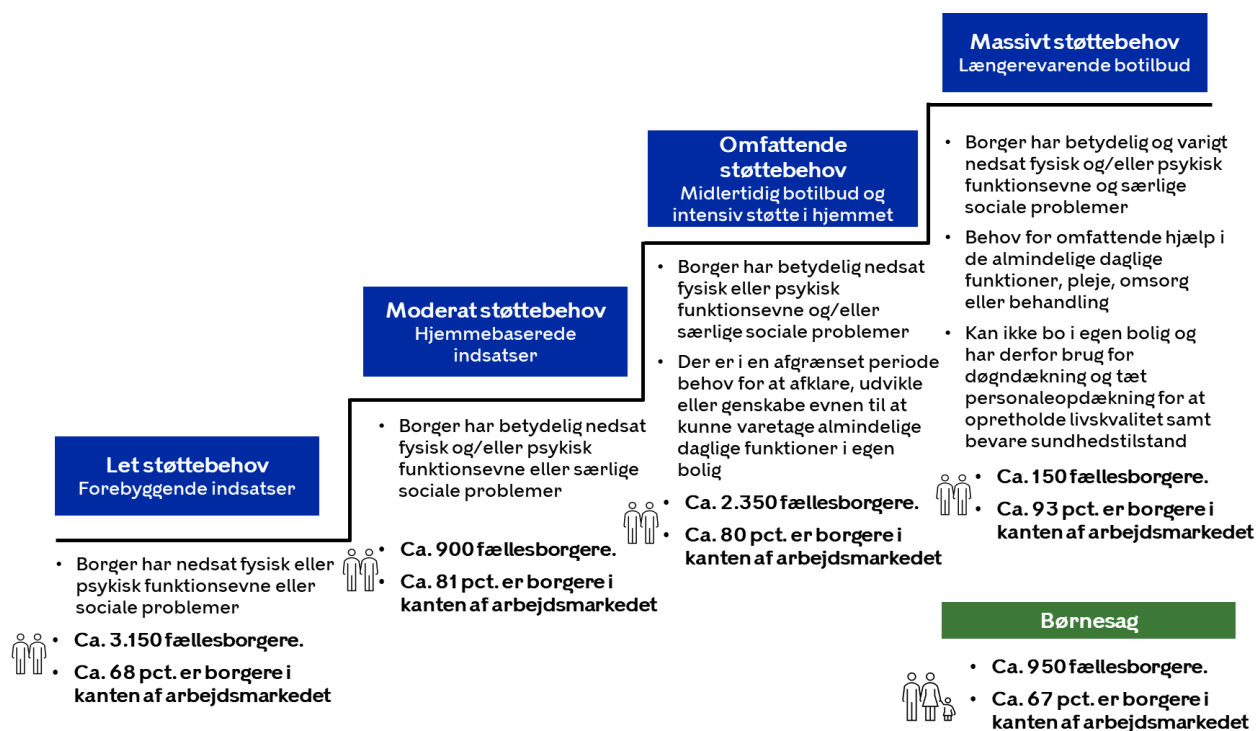
Figur 1: Ydelsesmålgrupper i BIF der har fået en indsats i SOF i 2020

5.3: Karakteristik af fællesborgerne ud fra indsatser i SOF

Fællesborgerne udgjorde i 2020 ca. 30 pct. af borgere, der modtog en indsats i SOF (ekskl. borgere, der modtog hjælpemidler mv. samt enkeltydelser mv.). For at sætte lidt flere ord på, hvem fællesborgerne er, og hvilke udfordringer de har, er fællesborgerne blevet inddelt i fire grupper alt afhængig af, hvilket støttebehov de har hhv. let, moderat, omfattende eller massivt støttebehov jf. figur 2. Støttebehovet er vurderet på baggrund af de indsatser, fællesborgerne modtager i Socialforvaltningen.

Figur 2: Trappemodel for fællesborgernes støttebehov baseret på de indsatser, som de har modtaget i SOF i 2020

5.3.1 Metode

Borgerne er indplaceret på trappen efter den logik, at hvis borgeren modtager mere end én indsats, er det indsatsen med det største støttebehov, der tæller. En borger kan således godt modtage flere indsatser fra forskellige trin samtidigt, men det vil være indsatsen på det højeste trin, der bestemmer borgerens indplacering på trappen. Dvs. hvis en borger modtager både misbrugsbehandling og socialpædagogisk støtte efter § 85, karakteriseres borgeren som havende et moderat støttebehov. Men hvis borgeren alene modtager misbrugsbehandling, karakteriseres borgeren som havende et let støttebehov ud fra den antagelse, at hvis de havde et højere støttebehov, ville de også have flere indsatser.

Formålet er således at illustrere, hvor der er flest fællesborgere og tyngden af fællesborgerens støttebehov. En uddybning af hvert trin i trappemodellen, herunder en uddybning af borgerkarakteristika og en liste over indsatser, der indgår på de enkelte trin, findes nedenfor.

Børnesager, dvs. foranstaltninger som familien modtager til gavn for børnene, står udenfor trappeinddelingen, da årsagen til, at en forælder kan have en sag vedr. et barn, ikke nødvendigvis er sammenhængende med forældrenes specifikke støttebehov fra voksenområdet i SOF.

5.3.2 Fællesborgerne har primært enten et let eller et omfattende støttebehov

Af figur 2 ses, at størstedelen af fællesborgerne modtager indsatser på grund af let eller omfattende støttebehov. Ca. 3.150 fællesborgere havde i 2020 et let støttebehov, mens ca. 2.350 fællesborgere havde et omfattende støttebehov. Der er lidt færre fællesborgere (ca. 900), der havde moderat støttebehov, mens der med ca. 150 borgere var færrest med massivt støttebehov. Borgere med massivt støttebehov har så nedsat fysisk og psykisk funktionsevne, at de oftest også vil have en nedsat arbejdsevne og dermed modtage førtidspension.

Som det også blev konkluderet tidligere, er fællesborgerne i langt overvejende grad borgere i kanten af arbejdsmarkedet eller uddannelse, uanset hvilket kategori af støttebehov, fællesborgerne befinder sig i. Relativt set ses der dog færre fællesborgere i kanten af arbejdsmarkedet og uddannelse i

kategorien "let støttebehov" end i de øvrige kategorier, mens der ses flest i kategorien "massivt støttebehov". Således stiger andelen af borgere i kanten af arbejdsmarked eller uddannelse fra 68 pct. med let støttebehov til 93 pct. med massivt støttebehov.

Følgende beskrives de fire trin i trappen samt børneforanstaltningerne med det formål at illustrere, hvad der karakteriserer borgerne, og hvilke indsatser der typisk tildeles borgerne på de forskellige trin.

Trin 1: Let støttebehov

Borgers karakteristika	Indsatser
<ul style="list-style-type: none"> Borgeren har nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller sociale problemer eller er i risiko for at udvikle funktionsnedsættelse eller sociale problemer Formålet er at forebygge, at borgerens problemstillinger forværres, samt at styrke at borgeren tilegner sig kompetencer til at kunne leve et selvstændigt liv med bæredygtige relationer og at borgeren forbinder sig til andre mennesker og fællesskaber for herigennem at stå stærkere i hverdagslivet, opleve forbedret trivsel og kompetencer til handlekraft og deltagelse. Udvikling, oplæring og genoptræning af daglige færdigheder - fx struktur og overblik over hverdagens gøremål, støtte til at træffe egne beslutninger Rådgivning og støtte til at kunne varetage egen økonomi, være i en konstruktiv kontakt med fx. sundhedsvæsenet og beskæftigelsessystemet mv. Kompensation for funktionsnedsættelse. 	<ul style="list-style-type: none"> Tidsbegrænset individuel §82 b eller gruppebaseret hjælp §82a Boligrådgiver Ungementor Rusmiddelbehandling* Hjemme- og sygepleje samt rehabilitering <p><i>*Borgere, der modtager døgnbehandling for deres misbrug, vil normalt karakteriseres som omfattende støttebehov. Det kan dog ikke ses i data, og kan derfor ikke opgøres separat. Det samme gælder for borgere, der lever på gaden og modtager misbrugsbehandling som eneste indsats.</i></p>

Trin 2: Moderat støttebehov

Borgers karakteristika	Indsatser
<ul style="list-style-type: none"> Borgeren har betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer Borgeren har moderat behov for støtte, omsorg eller behandling samt optræning og hjælp til udvikling af færdigheder og til bevarelse/forbedring af borgerens psykiske, fysiske og/eller sociale funktionsniveau Borgeren kan fungere i egen bolig med støtte Formålet er at gøre borgeren mere selvhjulpent fx ved at styrke borgerens sociale netværk, struktur i hverdagen, tage vare på egen sundhed, og evnen til at varetage egne interesser, herunder tilknytning til job og/eller uddannelse Nogle kan have behov for kompenserende ydelser og/eller praktisk og personlig hjælp og pleje samt sygepleje og fysisk træning. 	<ul style="list-style-type: none"> Socialpædagogisk støtte § 85 Visiterede dagtilbud, aktivitets- og samværstilbud og beskyttet beskæftigelse Aflastning og afløsning Anden behandling § 102 Efterværn som kontaktperson

Trin 3: Omfattende støttebehov

Borgers karakteristika	Indsatser
<ul style="list-style-type: none"> Borgeren har betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne og/eller særlige sociale problemer Der er i en <u>afgrænset</u> periode behov for at afklare, udvikle eller genskabe evnen til at kunne varetage almindelige daglige funktioner i egen bolig Nogle har behov for pleje, behandling og kompenserende aktiviteter, og kan derfor ikke klare sig uden støtte. Indsatsen indeholder fx: 	<ul style="list-style-type: none"> Midlertidigt botilbud § 107 Fleksibel bostøtte Herberg Krisecenter Støttekontaktperson Efterværn som anbringelse §76 Efterværn pga. handicap § 76 a

<ul style="list-style-type: none"> • Bo-træning fx struktur i hverdagen, dagligdags gøremål, egenomsorg samt opbygning af netværk og relationer. • Støtte til kontakt til det offentlige • Praktisk og personlig hjælp og pleje samt sygepleje og fysisk træning. 	<ul style="list-style-type: none"> • Housing First § 85 (ACT, ICM og CTI) • Ledsagelse, BPA • Vedligeholdende træning
--	--

Trin 4: Massivt støttebehov

Borgers karakteristika	Indsatser
<ul style="list-style-type: none"> • Borgeren har betydelig og <u>varigt</u> nedsat fysisk og/eller psykisk funktionsevne • Borgeren har behov for omfattende hjælp i de almindelige daglige funktioner, pleje, omsorg eller behandling • Borgeren kan ikke bo i egen bolig og har derfor brug for døgn dækning og tæt personaleopdækning for at opretholde livskvalitet samt bevare sundhedstilstand • Indsatsen indeholder fx: <ul style="list-style-type: none"> • Opretholdelse og/eller udvikling af fysiske, psykiske og sociale færdigheder og funktioner • Praktisk og personlig hjælp og pleje samt sygepleje og fysisk træning • Kompenserende aktiviteter i form af fx oprydning, rengøring, indkøb, påklædning, personlig hygiejne, struktur i hverdagen, kontakt til det offentlige, mad og drikke, økonomi mv. • Deltagelse i aktivitets- og samværstilbud. • Bo-træningsaktiviteter. • Vedligeholdende træning. 	<ul style="list-style-type: none"> • Længerevarende botilbud § 108 • Længerevarende botilbud efter almenboligloven § 105

Børnesager:

Borgers karakteristika	Indsatser
<ul style="list-style-type: none"> • Forældreomsorgen er - fx pga. misbrug, fysisk sygdom, psykiske lidelser, belastende sociale faktorer eller aktuelle kriser som følge af dødsfald m.m. - reduceret i så høj grad, at forældrene har vanskeligt ved at varetage den daglige omsorg for barnet, håndtere belastningerne i familien og sikre udvikling og trivsel for barnet/den unge • Socialforvaltningen arbejder med det formål at familien kan bevares sammen og barnet kan fastholdes i hjemmet. 	Forebyggende foranstaltninger fx: <ul style="list-style-type: none"> • Familiebehandling • Dagbehandling • Aflastning • Kontaktperson • Sikkerhedsplan
<ul style="list-style-type: none"> • Forældrenes omsorg er reduceret, så de ikke kan varetage opdragelse og omsorg i tilstrækkeligt omfang, fx pga. psykiske lidelser, misbrug, manglende mentalt overskud, sociale, økonomiske og/eller netværksmæssige faktorer • Når barnet af risiko for dets trivsel og udvikling ikke kan forblive i hjemmet, trods forudgående hjælpeforanstaltninger, er Socialforvaltningen forpligtet til at anbringe barnet udenfor hjemmet i en afgrænset periode, med det formål at sikret barnets fysiske og psykiske udvikling og trivsel. 	<ul style="list-style-type: none"> • Anbringelse

5.4 Karakteristik af fællesborgerne "i kanten af arbejdsmarked og uddannelse"

Som gennemgået ovenfor i tabel 3 og figur 1 viser data, at borgere i kanten af arbejdsmarkedet og uddannelse udgør hovedparten af fællesborgerne. Fokuseres der på denne delmålgruppe af fællesborgere, ses i tabel 4, hvilke indsatser i SOF som fællesborgerne primært modtager. Der kan ses en beskrivelse af SOF indsatserne i bilag 1b.

Tabel 4: SOF indsatser som "borgerne i kanten af arbejdsmarkedet og uddannelse" modtog i 2020

Indsatser i socialforvaltningen	Antal borgere ydelsesmålgruppe i 2020	Boligråd - gjvning/ ungementer	Hjemmepleje og sygepleje	Akohol-behandling	Misbrugs-behandling	Social-pædagogisk støtte	Herberg	Midlertidig botilbud	Støttekontaktperson	Længerevarende botilbud	Forældre, hvis børn har forebyggende foranstaltning	Forældre, hvis børn er anbragt
Aktivitetsparate unge	3.000	100	50	30	200	250	150	250	100	20	20	20
Aktivitetsparate voksne	11.000	250	450	300	650	150	500	100	500	70	300	150
Ressourceforløb	4.000	100	400	50	250	250	50	50	150	40	150	50
Fleksjobvisiterede	5.000	-	200	30	20	100	-	-	20	-	50	20
I alt	23.000	ca. 450	ca. 1100	ca. 410	ca.1.100	ca. 750	ca.700	ca. 400	ca. 750	ca. 130	ca. 520	ca. 240

Anm: Borgere i ydelsesmålgruppen i 2020 er angivet i antal unikke borgere fremfor fuldtidspersoner. Dette skyldes, at borgere i SOF-indsats ligeledes er opgjort i antal borgere. Der er afrundet til nærmeste 50.

Det ses af tabel 4, at de aktivitetsparate voksne udgør den største gruppe i de fleste indsatser med undtagelse af to indsatser, hhv. socialpædagogisk støtte og midlertidigt botilbud. Her er der flest aktivitetsparate unge.

Derudover ses det af tabel 4, at der med 1.100 borgere er mange fællesborgere, der modtager hjemmepleje og/eller sygepleje. Her er antallet af ressourceforløbsborgere (ca. 400) højt set i forhold til hele målgruppens størrelse (ca. 4.000), dvs. at 10 pct. af den samlede gruppe af borgere, der er i ressourceforløb, modtager en eller flere hjemme- og/eller sygeplejeydelser i SOF. Tilsvarende er der et højt antal borgere (ca. 1.100), der modtager stofmisbrugsbehandling. Her udgør de aktivitetsparate voksne den største gruppe med ca. 650 borgere.

Ses der nærmere på de enkelte BIF målgrupper, får *aktivitetsparate unge* i særlig grad socialpædagogisk støtte, misbrugsbehandling, er på herberg eller er visiteret til midlertidigt botilbud. Det er således også de unge, der udgør den største gruppe af borgere, der bor på midlertidigt botilbud.

For gruppen af *aktivitetsparate voksne* ses, at der er mange borgere, der modtager støttekontaktperson i forhold til ressourceforløbsborgerne og aktivitetsparate unge. Tilsvarende er der også mange, der har en børnesag, dvs. hvor der er forebyggende foranstaltninger på barnet, eller hvor barnet er anbragt udenfor hjemmet.

Der ses desuden ca. 130 fællesborgere på længerevarende botilbud, hvoraf ca. 70 er aktivitetsparate voksne. Borgere på længerevarende botilbud er karakteriseret af at have en betydelig og varigt nedsat funktionsevne og behov for omfattende daglig hjælp, pleje eller behandling (se uddybende i kapitel 3). Der er altså tale om borgere med massivt støttebehov. Forvaltningerne har igangsat nærmere analyse for at vurdere, om der er gode årsager til, at borgerne fremgår i data som modtagere af en midlertidig ydelse i BIF, samtidigt med at de opholder sig på et længerevarende botilbud i SOF. Analysen forventes at være færdig i april 2022.

5.5 Opmærksomhedspunkter ift. fællesborgere, der er "klar til at starte i job eller uddannelse"

I det følgende gennemgås opmærksomhedspunkter ift. gruppen af fællesborgere, der er klar til at starte i job eller uddannelse

Dagpengemodtagere og jobparate voksne på herberg

Som det ses i tabel 4, er den største gruppe på herberg voksne og unge i kanten af arbejdsmarked og uddannelse. Men der er også hhv. 32 dagpengemodtagere og 46 jobparate voksne. Borgere på herberg karakteriseres i SOF som havende et omfattende støttebehov (se uddybende i afsnit 5.3). Forvaltningerne er i gang med at undersøge, om der er snitflader mellem BIF og SOF i forhold til fællesborgere på herberg, der er "klar til job eller uddannelse". Undersøgelsen er færdig i løbet af april mdr.

Dagpengemodtagere og jobparate voksne har børn med foranstaltninger i SOF

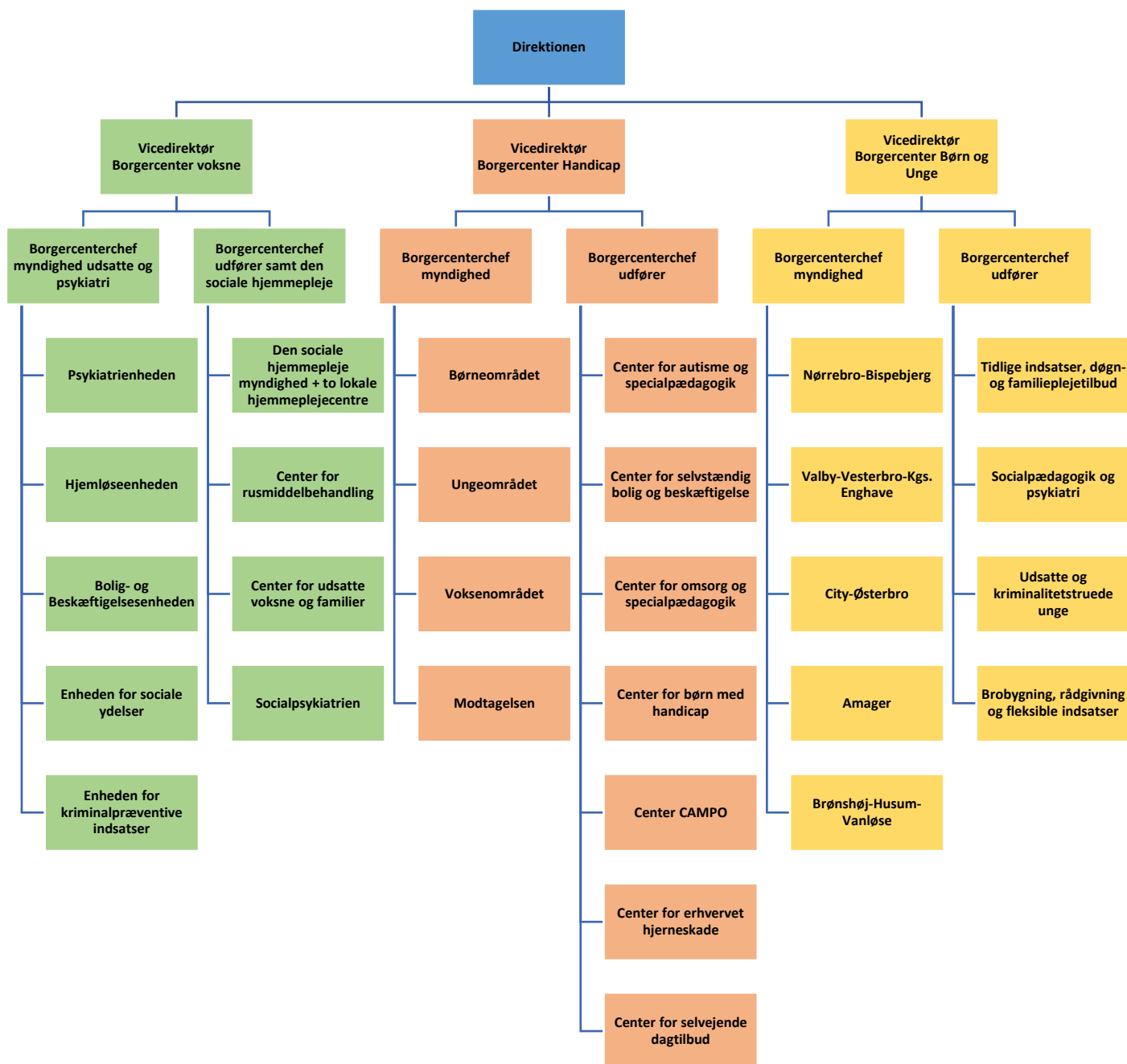
960 fællesborgere har børn, som enten er anbragt, eller har forebyggende foranstaltning i SOF. Heraf er 26 pct. dagpengemodtagere eller jobparate voksne, 67 pct. er borgere i kanten af arbejdsmarked og ca. 8 pct. er sygemeldte mv.

Uddannelsesparate unge

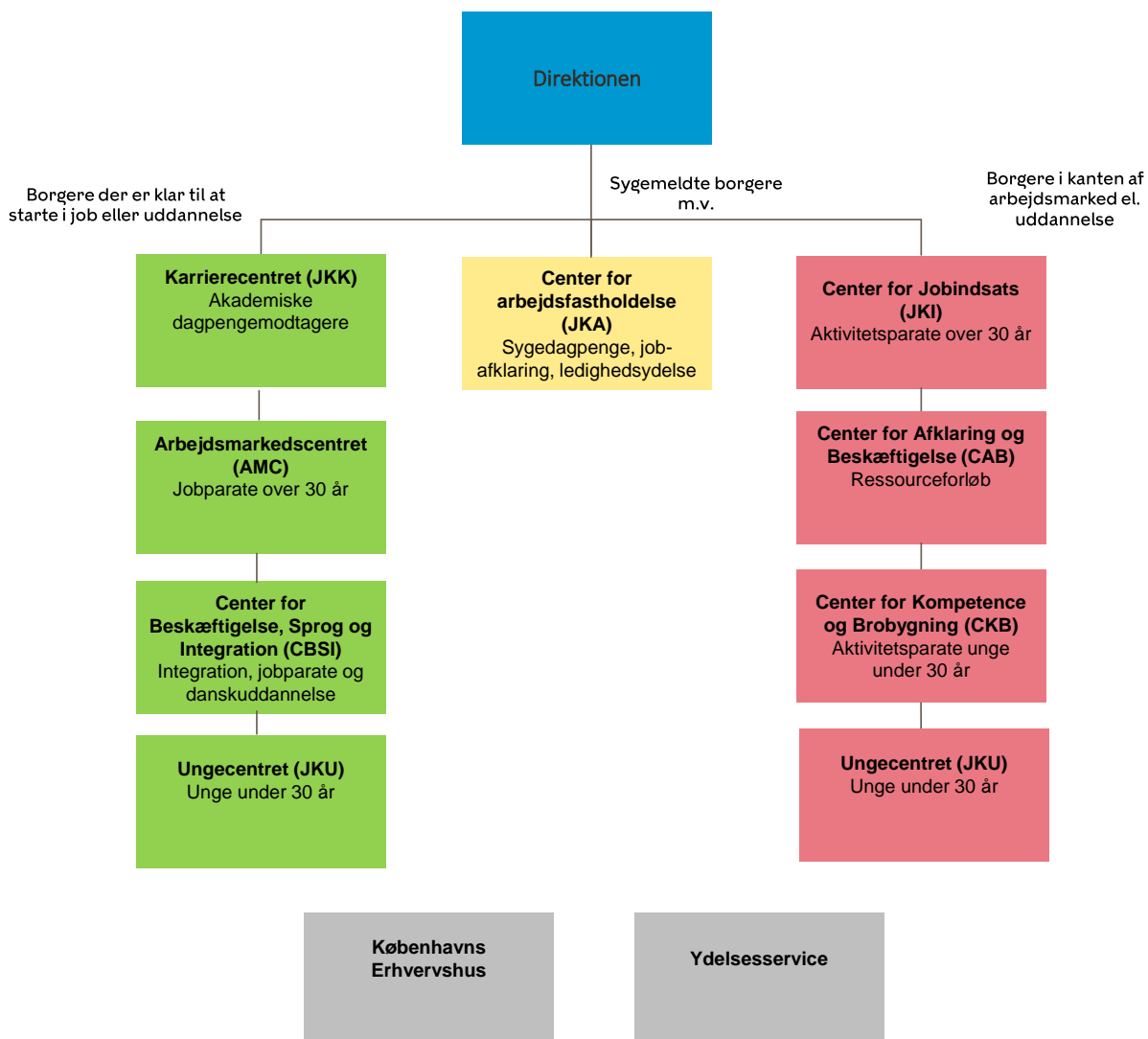
Som det ses i tabel 3 i afsnit 5.2, udgør fællesborgere knap hver 10. af alle unge, der er vurderet uddannelsesparate. De SOF indsatser, som de uddannelsesparate unge fællesborgere modtager oftest, er hhv. ophold på et herberg, støttekontaktperson, boligrådgiver/ungementor samt stofmisbrugsbehandling. Særligt herberg og støttekontaktperson er indsatser, der fordrer, at den unge har et omfattende støttebehov.

6: Organisering af indsatsen i BIF og SOF

Socialforvaltningen

Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen

Bilag 1a: Beskrivelser af målgrupper i beskæftigelsesindsatsen

Beskæftigelsesindsatsen er rettet mod forskellige målgrupper, som kan inddeles i tre overordnede hovedmålgrupper:

1. Borgere der er klar til at starte i job eller uddannelse
2. Sygemeldte borgere m.v.
3. Borgere i kanten af arbejdsmarked eller uddannelse

Hovedmålgrupperne kan yderligere inddeles i en række undermålgrupper, og for hver af disse gælder en sæt nærmere defineret regler i forhold til forsørgelsesydelse, indsatser, pligter mv. I tabel 1 følger en nærmere beskrivelse af en række ydelsesmålgrupper i BIF. Dernæst følger en nærmere beskrivelse af borgerne i de tre overordnede hovedmålgrupper.

Tabel 1: Beskrivelse af ydelsesmålgrupper i BIF

	Målgrupper efter (LAB)	Visitationskriterie
Borgere der er klar til at starte i job eller uddannelse	Dagpengemodtagere (forsikrede ledige) jf. LAB § 6.1 som modtager dagpenge	Dagpengemodtagere er ledige, der er forsikret gennem en a-kasse, og som modtager dagpenge efter lov om arbejdsløshedsforsikring. Det kan både være akademikere, ledige med korte og mellemlange videregående uddannelser, ufaglærte og faglærte.
	Jobparate voksne jf. LAB § 6.2 som modtager kontanthjælp eller overgangsydelse	Jobparate voksne er borgere fyldt 30 år og unge under 30 år med en erhvervskompetencegive uddannelse, som vurderes at være i stand til at påtage sig et ordinært job, som gør pågældende i stand til at forsørge sig selv inden for tre måneder.
	Uddannelsesparate unge jf. LAB § 6.4 som modtager uddannelseshjælp eller overgangsydelse	Åbenlyst uddannelsesparate unge er borgere under 30 år, der ikke har problemer ud over, at personen ikke er i job eller uddannelse. Uddannelsesparate unge er borgere under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, som vurderes med den rette støtte og aktive indsats at kunne påbegynde en uddannelse inden for ca. et år og gennemføre på almindelige vilkår
Sygemeldte borgere m.v.	Sygemeldte borgere jf. LAB § 6.6 som modtager løn eller sygedagpenge	Sygemeldte er borgere, der er uarbejdsdygtige pga. egen sygdom.
	Borgere i jobafklaringsforløb jf. LAB § 6.7 som modtager ressourceforløbsydelse	Borgere i jobafklaringsforløb er borgere, der er uarbejdsdygtige pga. egen sygdom, og som ikke kan få forlænget deres periode med sygedagpenge.
	Borgere i revalideringsforløb jf. LAB § 6.10 Den økonomiske hjælp kan være revalideringsydelse	For at modtage støtte til revalideringsforløb skal der være en realistisk mulighed for, at revalideringen kan føre til hel eller delvis selvforsørgelse, og der må ikke være andre tilbud, der kan hjælpe borgerne med at få tilknytning til arbejdsmarked.
Borgere i kanten af arbejdsmarked eller uddannelse	Aktivitetsparate unge jf. LAB § 6.5 som modtager uddannelseshjælp eller overgangsydelse	Aktivitetsparate unge er unge under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse, som vurderes at have problemer af faglig, social og/eller helbredsmæssig karakter og dermed har behov for ekstra støtte og hjælp i længere tid end ca. et år, inden pågældende kan påbegynde en uddannelse og gennemføre på almindelige vilkår.
	Aktivitetsparate voksne jf. LAB § 6.3 som modtager kontanthjælp eller overgangsydelse	Aktivitetsparate voksne er borgere fyldt 30 og unge under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse, som ikke vurderes at være i stand til at påtage sig et ordinært job, som gør den pågældende i stand til at forsørge sig selv inden for tre måneder.

	<p>Borgere i ressourceforløb jf. LAB § 6.8 som modtager ressourceforløbsydelse</p>	<p>Borgere i ressourceforløb er borgere med komplekse problemer ud over ledighed, som kræver et helhedsorienteret forløb med en kombination af beskæftigelsesrettede indsatser og sociale- og/eller sundhedsmæssige indsatser.</p>
	<p>Fleksjobvisiterede jf. LAB § 6.9 som modtager fleksløntilskud (ansat i fleksjob) eller ledighedsydelse (er ledig)</p>	<p>Fleksjob er til borgere, som ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet pga. en varig og væsentlig begrænset arbejdsevne.</p>

Ad 1 Borgere der er klar til at starte i job eller uddannelse

Gruppen af borgere der er klar til at starte i job eller uddannelse består af dagpengemodtagere, jobparate voksne og uddannelsesparate unge.

Udgangspunktet for borgere, der er vurderet klar til at starte i job, er, at de er i stand til at påtage sig et ordinært job og forsørge sig inden for en kortere periode. Det betyder, at borgerne skal være aktivt jobsøgende ved at søge konkrete jobs og forsøge at skabe kontakter til arbejdsgivere. Hvis det ikke resulterer i ansættelse, kan jobcenteret hjælpe med at komme i arbejde ved at give tilbud, som styrker den aktive jobsøgning.

Udgangspunktet for unge, der er vurderet klar til at starte i uddannelse, er, at de enten er åbenlyst uddannelsesparate eller blot uddannelsesparate. De åbenlyst uddannelsesparate udgår en mindre andel og er typisk kort tid i jobcentret, da deres eneste problem er, at de mangler et job eller en uddannelse. De uddannelsesparate er derimod unge, som vurderes at kunne påbegynde en uddannelse inden for ca. et år og gennemføre en uddannelse på ordinære vilkår, hvis de får den rette støtte og indsats.

I tabel 2 er angivet en målgruppekarakteristik over borgere, der er klar til at starte i job eller uddannelse. De åbenlyst uddannelsesparate vil indgå i kategorien uddannelsesparate unge.

Tabel 2: Oversigt over Københavns borgere der er klar til at starte i job eller uddannelse, 3. kvartal 2021

Antal borgere	<p>I alt: 18.006</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dagpengemodtagere (ikke akademikere): 9.063 • Dagpengemodtagere (akademikere): 6.848 • Jobparate voksne: 1.636 • Uddannelsesparat unge: 459
Mænd/Kvinder	<p>Ligelig fordeling på tværs af de tre grupper, men stor forskel mellem grupperne:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dagpengemodtagere (ikke akademikere): Overvægt af mænd (51 pct.) • Dagpengemodtagere (akademikere): Overvægt af kvinder (56 pct.) • Jobparate kontanthjælpsmodtagere: Overvægt af mænd (64 pct.) • Uddannelsesparate: Overvægt af mænd (55 pct.)
Herkomst	<p>Gruppen af jobparate voksne har den største andel indvandrere og efterkommere med ikke-vestlig baggrund:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dagpengemodtagere (ikke akademikere): Dansk oprindelse (61 pct.), vestlig oprindelse (13 pct.), ikke-vestlig oprindelse (26 pct.) • Dagpengemodtagere (akademikere): Dansk oprindelse (74 pct.), vestlig oprindelse (17 pct.), ikke-vestlig oprindelse (9 pct.) • Jobparate voksne: Dansk oprindelse (51 pct.), vestlig oprindelse (9 pct.), ikke-vestlig oprindelse (40 pct.) • Uddannelsesparate unge: Dansk oprindelse (69 pct.), vestlig oprindelse (3 pct.), ikke-vestlig oprindelse (28 pct.)
Aldersgruppe	<p>Akademikerne er yngst, kontanthjælpsmodtagerne er ældst</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dagpengemodtagere (ikke akademikere): Den største aldersgruppe er de 30-39-årige • Dagpengemodtagere (akademikere): Den største aldersgruppe er de 20-29-årige og de 30-39-årige • Jobparate voksne: Den største aldersgruppe er de 40-49-årige og 50-59-årige

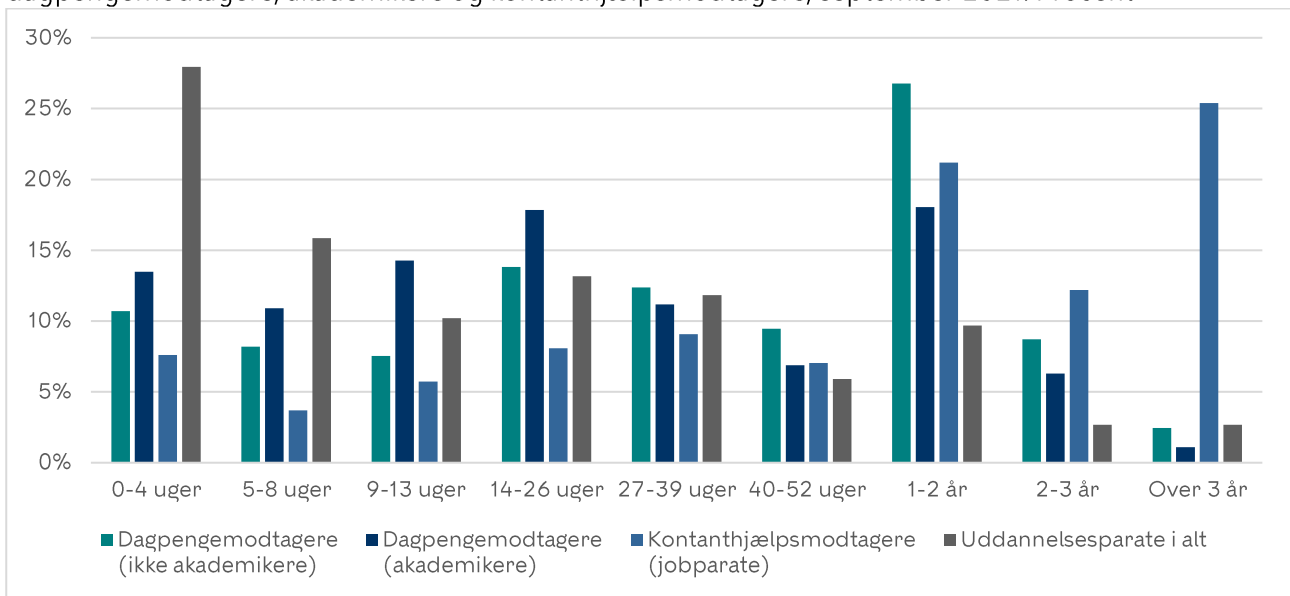
- Uddannelsesparate unge: Den største aldersgruppe er 20-29 år med lidt mere end halvdelen under 25 år

Kilde: Tabellen er baseret på data fra jobindsats.dk. Baggrundskarakteristika baserer sig på tal fra 2021

Anm. Tabellen dækker 16-66-årige. Målinger i fuldtidspersoner. Akademikere er defineret som dagpengemodtagere, der er medlem af en af de fire AC-a-kasser: Akademikernes A-kasse, A-kassen for Journalistik, Kommunikation & Sprog, CA A-kasse og Magistrenes A-kasse.

Figur 1 nedenfor illustrerer varigheden på ydelsen for borgere, der er klar til at starte i job eller uddannelse. Typisk benyttes betegnelsen langtidsledig om personer, som har været ledige i mindst 52 uger svarende til et år. Akademikerne har gennemsnitligt set de korteste forløb, hvor 56 pct. har et forløb på mellem 0-26 uger. For de ikke-akademiske dagpengemodtagere gælder dette for 41 pct. Endelig har de jobparate voksne gennemsnitligt set de længste forløb, hvor 26 pct. har et forløb på mellem 0-26 uger. Desuden har 25 pct. af alle jobparate voksne et ledighedsforløb på over 3 års varighed. For de unge uddannelsesparate gælder, at 63 pct. har forløb, der er kortere end 1 år.

Figur 1: Antal forløb fordelt på varighed (alle ydelser) som andel af alle forløb blandt dagpengemodtagere, akademikere og kontanthjælpsmodtagere, september 2021. Procent

Kilde: Figuren er baseret på data fra jobindsats.dk

Anm: Figuren dækker 16-66-årige. Akademikere er frasortet dagpengemodtagere. Når man opgør varigheden af forløb på alle ydelser, tæller skift mellem forskellige forsørgelsesydelse ikke som et nyt forløb. Forløb på alle ydelser afsluttes kun, hvis der ikke har været en udbetaling af en af forsørgelsesydelse i sammenhængende én kalendermåned.

Indsatser for målgruppen, herunder formål & mål

Borgere der er klar til at starte i job

Formålet med indsatsen for dagpengemodtagere og jobparate voksne er, at de opnår ordinært job hurtigst muligt. Beskæftigelses- og Integrationsudvalget har vedtaget følgende mål: "Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen skal gennem øget samarbejde med virksomhederne sikre bedre match mellem ledige københavnere og virksomhedernes efterspørgsel efter arbejdskraft."

Indsatsen for jobparate består af samtaler i fast kadence i jobcentret (og a-kasse for dagpengemodtagere) og CV- og jobsøgningskurser, så borgerne får redskaberne til en aktiv jobsøgning og til at skabe kontakter til arbejdsgivere. Hvis der er brug for mere for at opnå job, er virksomhedspraktik og løntilskud på private og offentlige arbejdspladser et effektivt værktøj for den ledige til at få fodfæste på arbejdsmarkedet. Kommunens virksomhedskonsulenter finder virksomhedspraktikker og løntilskudsstillinger til de ledige borgere, ligesom borgerne opfordres til selv at finde en virksomhedspraktik eller løntilskud hos en arbejdsgiver.

For nogle ledige kan uddannelse være en vej til et job. Derfor arbejder Jobcenter København målrettet med uddannelse i forhold til områder med gode beskæftigelsesmuligheder. Det kan være korte, intensive forløb, som giver kompetencer, der er brug for inden for en branche, fx arbejdsmarkedsuddannelser (AMU) eller andre korte opkvalificeringsforløb som kurset Digital koordinator, som klæder ledige på til at arbejde med markedsføring i SMV'er. Det kan være et kursus i rengøring, et buskørekort eller opkvalificering inden for bygge/anlæg mv. Nogle ledige har mod på længere uddannelsesforløb fx med lærlinge- eller elevløb.

Unge der er klar til at starte i uddannelse

Nationalt er der en målsætning om, at 90 pct. af unge på 25 år skal have gennemført en ungdomsuddannelse. København lever op til denne målsætning pga. tilflyttere. Hvis der alene kigges på unge, der er vokset op i København, er målet ikke indfriet endnu. Derfor har Københavns Kommune udarbejdet et eget mål om, at 90 pct. af unge på 25 år opvokset i København skal have gennemført en ungdomsuddannelse i 2030.

De unge uddannelsesparate skal stå til rådighed for ordinær uddannelse eller en indsats rettet mod ordinær uddannelse. De skal have et uddannelsespålæg ved visitationssamtalen. Senest efter 1 måned fra første henvendelse skal de unge have tilbud om vejledning og opkvalificering, virksomhedspraktik eller ansættelse med løntilskud. De uddannelsesparate har ret og pligt til at være kontinuerligt i tilbud i hele perioden, indtil de påbegynder ordinær uddannelse. Der må højst være 4 måneder mellem tilbud.

For unge under 25 år skal indsatsen foregå i regi af den kommunale ungeindsats (KUI). KUI koordinerer og varetager opgaver og funktioner på tværs af uddannelses-, beskæftigelses- og socialindsatsen for unge under 25 år, hvilket også omfatter jobcentrets opgaver. Kommunen skal sikre, at unge under 25 år kun skal henvende sig ét sted for at få hjælp i kommunen, uanset hvilken offentlig hjælp der er behov for, bl.a. via en UngeGuide (kontaktperson), der understøtter koordineringen og fungerer som oversætter mellem kommunen og den unge, og via en uddannelsesplan, der er koordineret på tværs og som understøttes af en digital platform, hvor medarbejdere på tværs af forvaltningerne i kommunen kan se relevant information fra alle forvaltningerne og kontaklinformation til andre kommunale medarbejdere, som den unge samarbejder med.

De borgere, der er klar til job eller uddannelse, er tilknyttet ét af følgende jobcentre under Jobcenter København: Karrierecentret (for akademikere), Arbejdsmarkedscentret (for jobparate voksne, ikke akademikere, som er over 30 år) eller Ungecentret (bl.a. for jobparate voksne, ikke akademikere, som er under 30 år, uddannelsesparate unge). De tre centre står for at afholde samtaler i en fast kadence med de ledige borgere og har ansvaret for aktiveringsindsatsen. Ca. halvdelen af indsatsen for akademikere varetages af eksterne leverandører, mens den anden halvdel af indsatsen for resten af de jobparate varetages internt hos Jobcenter København. Når det gælder dagpengemodtagerne, samarbejder Jobcenter København med de forskellige a-kasser om at afholde samtaler og om at sikre fremgang i borgerens sag. Der afholdes bl.a. fællessamtaler, hvor både borger, a-kasse og jobcenter deltager.

Ad 2 Sygemeldte borgere m.v.

Målgruppen af sygemeldte og borgere i jobafklaringsforløb er kendetegnet ved at være en blandet målgruppe, som har et varieret behov for støtte til at komme tilbage til et arbejde eller opnå en tilknytning til arbejdsmarkedet.

Den største andel af sygemeldte borgere kommer relativt hurtigt tilbage til det arbejde, de er sygemeldt fra. De borgere som har komplekse udfordringer, herunder ledighed og længerevarende sygefravær, er i øget risiko for at miste tilknytningen til arbejdsmarkedet, og har derfor behov for mere støtte fra jobcentret.

Sygedagpenge er en midlertidig ydelse, som løber i 22 uger. Efter 22 uger skal borgeren enten raskmeldes, forlænges eller overgå til et jobafklaringsforløb, hvor ydelsen er lavere. Formålet med indsatsen for sygemeldte og borgere i jobafklaringsforløb er derfor, at understøtte borgerne i at vende hurtigt og varigt tilbage til arbejdsmarkedet.

Tabel 3 giver en overordnet karakteristik af den aktuelle målgruppe i København.

Tabel 3: Oversigt over Københavns sygemeldte og borgere i jobafklaringsforløb, 3. kvartal 2021

Antal borgere	<p>I alt: 9.713</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sygemeldte 8.832 • Borgere i jobafklaringsforløb 881
Køn	<p>Andelen af kvinder er størst i både sygedagpenge- og jobafklaringsforløb</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sygedagpengeforløb: Kvinder udgør en andel på 61 pct. • Jobafklaringsforløb: Kvinder udgør en andel på 69 pct.
Herkomst	<p>Andelen af borgere med dansk baggrund er størst i både sygedagpenge- og jobafklaringsforløb. Borgere med ikke-vestlige baggrund udgør ca. 1/3</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sygedagpengeforløb: Borgere med dansk oprindelse udgør 76 pct. • Jobafklaringsforløb: Borgere med dansk oprindelse udgør 68 pct.
Aldersgruppe	<p>Aldersgrupper fra 30-64 år er ligeligt fordelt i sygedagpenge- og jobafklaringsforløb. Færre borgere i aldersgruppen 60 år og opefter overgår til et jobafklaringsforløb</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sygedagpengeforløb: Aldersgrupper fra 30 til 64 år (12-14 pct. i hver aldersgruppe). • Jobafklaringsforløb: Aldersgrupper fra 30 til 59 år (11-15 pct. i hver aldersgruppe). Borgere i aldersgruppen 60-64 år udgør 7 pct.
Varighed på ydelsen	<p>Halvdelen af sygedagpengeforløb forlænges efter 22 uger, og får en varighed på 39 uger til 2 år. I jobafklaringsforløb har 55 pct. af forløbene en varighed på 1 til 3 år eller derover</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sygedagpengeforløb: 19 pct. raskmeldes inden 13 uger og 17 pct. raskmeldes op til revurdering (22 uger). 10 pct. har et forløb på 2-3 år og derover. • Jobafklaringsforløb: 32 pct. af borgerne er raskmeldt efter et forløb på 8 uger. Andelen af borgere i forløb med en varighed på 1-2 år, 2-3 år og over 3 år er ligeligt fordelt med ca. 18-20 pct. i hver aldersgruppe.
Tilknytning til arbejdsmarkedet og forsørgelsehistorik	<p>Lange sygefraværforløb giver højere risiko for at miste tilknytningen til arbejdsmarkedet. Ca. 10 pct. af hele målgruppen har flere end 3 gensygemeldinger indenfor 5 år</p> <p>Andelen af borgere der mister deres arbejde under en sygemelding stiger, når længden på sygedagpengeforløbet stiger. Når en borger har været sygemeldt i 7-12 måneder, er andelen af borgere der stadig er ansat på den arbejdsplads de blev sygemeldt fra på ca. 50 pct. og i jobafklaringsforløb er andelen på ca. 10 pct.</p> <p>10 pct. af sygemeldte (over 8 uger) og borgere i jobafklaringsforløb har haft tre til otte sygefraværforløb indenfor de seneste fem år.</p>

Kilde: Tilknytning til arbejdsmarkedet er baseret på en sags gennemgang. Forsørgelsehistorik er fra BIFLIS. Øvrigt data i tabel er fra Jobindsats.dk 2021.

Længde og kompleksitet i sygedagpengeforløb

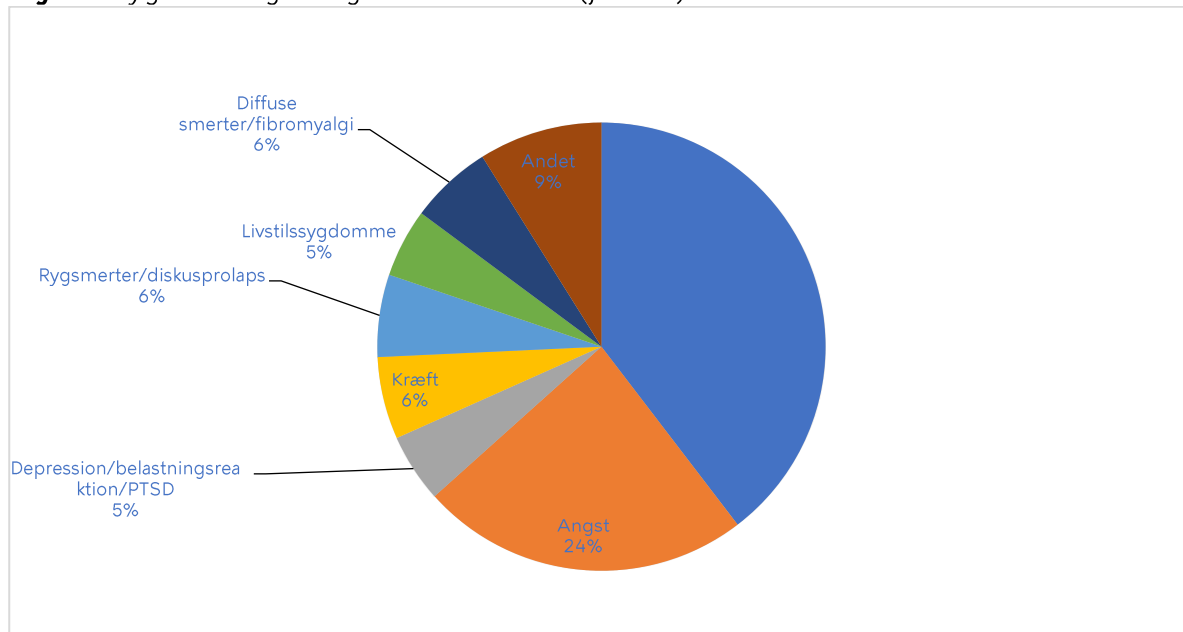
Der er en tendens til, at de borgere, der er sygemeldt med psykiske - eller diffuse lidelser, er i størst risiko for et længerevarende forløb og at overgå til andre ydelser - fx kontanthjælp. Årsagen til at forløbene er længerevarende skyldes blandt andet, at det er vanskeligt for sundhedsvæsenet at give en prognose for helbredsmæssig afklaring og behandling.

Til sammenligning kan kræftforløb også medføre en lang sygemelding, men den behandling og rehabilitering der tilbydes, i regi af sundhedsvæsenet, er fastlagt, og der kan gives en prognose for helbredsmæssig afklaring og behandling. Den fastlagte ramme (og behandling) understøtter i højere grad borgerens efterfølgende arbejdsrettede rehabilitering og tilbagevenden til arbejdsmarkedet.

Ved psykiske lidelser så som stress, angst, depression eller diffuse lidelser tilbydes borgere ikke fastlagte behandlings- og rehabiliteringsforløb i regi af sundhedsvæsenet, og der er ofte lange ventetider på udredning og behandling.

Figur 2 giver et overblik over de mest hyppige sygemeldingsårsager i København. Sygemeldingsårsager er opgjort på baggrund af borgerens egen indberetning af årsagen til den aktuelle sygemelding, og afspejler derfor ikke den sygemeldtes generelle helbred. I borgerens sygedagpengeforløb kan det generelle helbred eller tilstødende lidelser undervejs i forløbet spille en stor rolle i forhold til at understøtte borgerens tilbagevenden til arbejdsmarkedet.

Figur 2. Sygemeldingsårsager 4. kvartal 2021 (jf. Fasit)

Indsatser for målgruppen, herunder formål & mål

Indsatsen for sygemeldte og borgere i jobafklaringsforløb sker ofte sideløbende med borgerens behandling i sundhedsvæsenet og i dialog med den enkelte borgers praktiserende - eller behandlende læge via attestsamarbejdet.

I indsatsen for de borgere, som er sygemeldt fra et arbejde, er det primære formål, at borgeren fastholder en tilknytning til den eksisterende arbejdsplads. Borgeren understøttes i at lægge en realistisk plan og beskrive midlertidige skånebehov overfor deres arbejdsgiver. En fastholdelsesindsats kan både ske i forhold til den funktion borgeren er sygemeldt fra eller i en anden funktion på samme arbejdsplads, hvor borgerens skånebehov som følge af sygdomsforløbet kan varetages.

For de borgere, som er sygemeldt fra ledighed eller mister deres arbejde i sygefraværperioden, er det primære formål med indsatsen at genetablere en tilknytning til arbejdsmarkedet gennem praktik eller et andet job-rettet forløb.

Indsatsen for målgruppen har udover det job-rettede fokus, også fokus på at understøtte borgerens mestring af de symptomer som er midlertidigt eller varigt til stede som følge af borgerens sygdom - særligt for de borgere som ikke indgår i behandlingsforløb i sundhedsvæsenet.

Integreret indsats

For at understøtte sygemeldte borgeres arbejdsrettede rehabilitering er der fokus på, at jobcentrets indsats sker i tæt koordinering med borgerens behandlings- eller mestringsforløb i regionalt eller kommunalt regi.

Den integrerede beskæftigelses- og sundhedsindsats sker via et tværfagligt samarbejde om at sikre, at borgeren vender bedre og hurtigere tilbage i arbejde, og derved undgår længerevarende perioder væk fra arbejdsmarkedet eller hyppige gensygemeldinger. Den integrerede indsats understøtter en rehabilitering af borgerens funktionsevne, som er nedsat som følge af borgerens sygdomsforløb. Borgerens vurdering af eget helbred og troen på egne evner i forhold til at varetage et eksisterende/ nyt arbejde hænger tæt sammen. I det integrerede samarbejde kan der arbejdes målrettet med borgerens helbred og mestring af symptomer i konkrete (arbejds-)situationer, hvorved både selvvurderet helbred og troen på egne evner på arbejdsmarkedet højnes.

Borgere i målgruppen for fleksjob eller førtidspension

For nogle borgere medfører sygdomsforløbet, at deres arbejdsevne er så nedsat, at de er i målgruppen for et fleksjob eller en førtidspension. Den nedsatte arbejdsevne skal jf. lovgivningen dokumenteres i beskrivelser af, hvordan der er arbejdet med at udvikle borgeres arbejdsevne i den job-rettede indsats. Attestsamarbejdet med læger og hospitaler er også afgørende i forhold til at beskrive og dokumentere borgerens funktionsevne.

Ad 3 Borgere i kanten af arbejdsmarked og uddannelse

Gruppen af borgere i kanten af arbejdsmarkedet og uddannelse består af aktivitetsparate voksne, borgere i ressourceforløb, fleksjobvisiterede og aktivitetsparate unge.

Formålet med indsatsen for borgere i kanten af arbejdsmarkedet og uddannelse er at få den rette hjælp og støtte til at opnå (små)job eller ordinær uddannelse. Hvis det viser sig, at borgerne ikke kan bringes tættere på arbejdsmarkedet eller uddannelse, skal borgernes arbejdsevne udvikles i et ressourceforløb (primært tiltænkt borgere ml. 40-50 år) eller i et fleksjob, eller borgeren skal afklares til en førtidspension.

I tabel 4 følger en karakteristik af borgerne i kanten af arbejdsmarked og uddannelse.

Tabel 4: Københavns borgere i kanten af arbejdsmarked og uddannelse, 3. kvartal 2021

Antal borgere	<p>I alt: 13.599</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Aktivitetsparate voksne: 7.494 ● Ressourceforløbsborgere: 3.187 ● Ledige fleksjobvisiterede: 921 ● Aktivitetsparate unge: 1.997
Køn	<p>Flest mænd blandt de aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, og overvægt af kvinder i de andre grupper</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Overvægt af mænd blandt de aktivitetsparate voksne (56 pct.) ● Overvægt af kvinder blandt ressourceforløbsborgere (58 pct.) ● Overvægt af kvinder blandt de ledige fleksjobvisiterede (60 pct.) ● Overvægt af mænd blandt de aktivitetsparate unge (53 pct.)
Herkomst	<p>Borgere fra ikke-vestlige lande er overrepræsenteret blandt de aktivitetsparate voksne ift. deres andel af befolkningen</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Aktivitetsparate voksne: Borgere med dansk oprindelse udgør 55 pct., borgere fra vestlige lande udgør 5 pct. og borgere fra ikke-vestlige lande udgør 40 pct. ● Ressourceforløbsborgere: Borgere med dansk oprindelse: udgør 55 pct., borgere fra vestlige lande udgør 4 pct. og borgere fra ikke-vestlige lande udgør 41 pct. ● For ledige fleksjobvisiterede har 75 pct. af borgerne dansk oprindelse, mens borgere fra vestlige lande udgør 4 pct. og borgere fra ikke-vestlige lande udgør 21 pct.

	<ul style="list-style-type: none"> • Aktivitetsparate unge: Dansk oprindelse (80 pct.), vestlig oprindelse (2 pct.), ikke-vestlig oprindelse (18 pct.)
Aldersgruppe	<p>Overvægt at midaldrende borgere (50-59) blandt borgere i kanten af arbejdsmarked</p> <ul style="list-style-type: none"> • For ressourceforløbsborgerne er gruppen 40-49 år dog næsten lige så stor som gruppen: 50-59 år <p>Akademikerne er yngst, unge i kontanthjælpssystemet er ældst</p> <ul style="list-style-type: none"> • Aktivitetsparate unge: Den største aldersgruppe er 20-29 år med ca. halvdelen under 25 år.
Varighed på ydelsen	<p>Størstedelen af borgerne har været mere end 3 år på offentlig forsørgelse</p> <ul style="list-style-type: none"> • 61 pct. af de aktivitetsparate voksne har over 3 års varighed på offentlig forsørgelse. • 90 pct. af ressourceforløbsborgerne har været mere end 3 år på offentlig forsørgelse. • 92 pct. af ledige fleksjobvisiterede har været mere end 3 år på offentlig forsørgelse.

Kilde: Tabellen er baseret på data fra jobindsats.dk. Målgruppekarakteristika er baseret på data fra okt. og nov. 2021

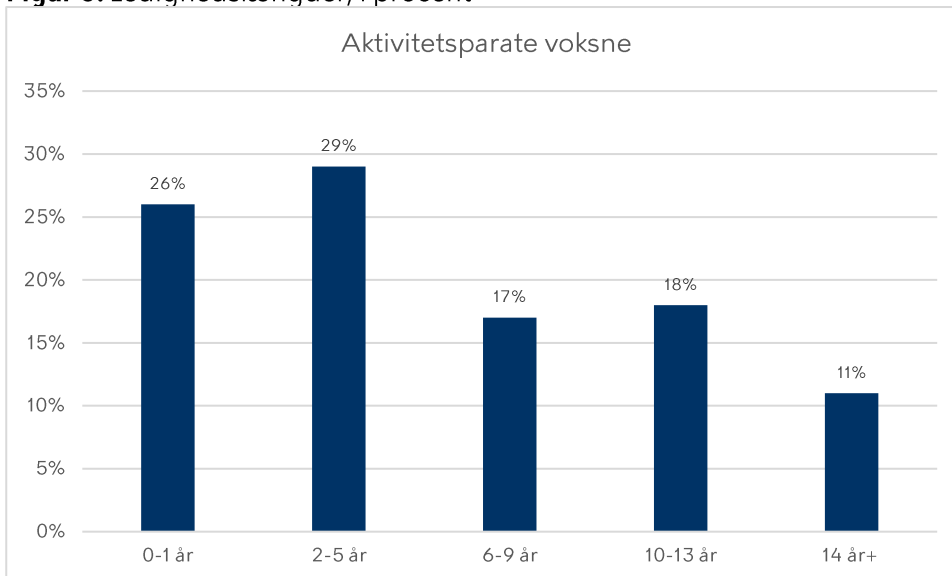
Anm: Tabellen dækker 30-66-årige. Målingerne er opgjort i fuldtidspersoner.

Som det fremgår af tabel 4, består den samlede gruppe af borgere i kanten af arbejdsmarkedet af 13.599 fuldtidspersoner.

For borgere i fleksjobordningen og i ressourceforløb gælder, at hovedparten var offentlig forsørgede, inden de blev visiteret til et fleksjob eller et ressourceforløb. Ca. 64 pct. af de fleksjobvisiterede modtog enten sygedagpenge (17 pct.), kontanthjælp (30 pct.) eller ressourceforløb (17 pct.) forud for fleksjobvisitationen, og de har dermed en længere ledighed bag sig.²

Ser man isoleret på de aktivitetsparate kontanthjælpsforløb, som ofte ligger forud for et fleksjob eller et ressourceforløb, kan man se, at den midlertidige kontanthjælp er blevet langvarig for en stor del af målgruppen. Af figur 6 fremgår, at knap halvdelen af de aktivitetsparate voksne har været i kontanthjælpssystemet i mere end 6 år.

Figur 3: Ledighedslængder, i procent

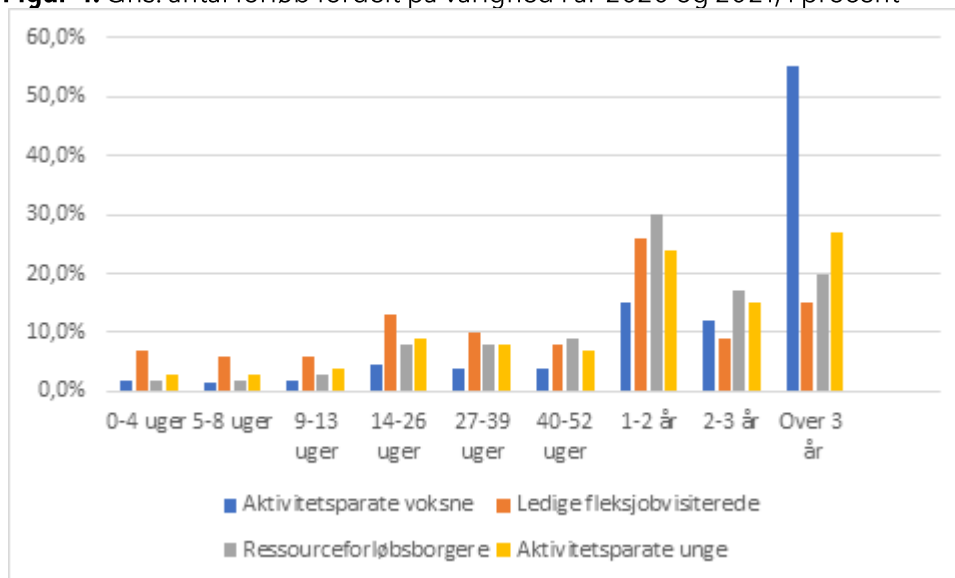

Kilde: BIF særtræk

Af nedenstående figur 4 fremgår, hvor stor en andel af borgerne på kanten af arbejdsmarked og uddannelse, der i gennemsnit afgår til job, uddannelse, selvforsørgelse eller anden ydelse indenfor de første tre år. Hovedparten af de ledige fleksjobvisiterede er ledige i 1-2 år, før de får et fleksjob. Ressourceforløbsborgerne har typisk et forløb, som varer 1-2 år, mens mere end halvdelen af de aktivitetsparate voksne har forløb, som har en varighed på mere end 3 år. De aktivitetsparate unge er også længe i systemet. 42 pct. er i forløb, der har en varighed på mere end 2 år.

² BIF særtræk fra foråret 2021.

Figur 4: Gns. antal forløb fordelt på varighed i år 2020 og 2021, i procent

Kilde: Jobindsats.dk, Beregnet gennemsnit af antal forløb i perioden januar-november 2021 for kontanthjælp, ledighedsydelse og uddannelseshjælp. Tallene for ressourceforløb er fra år 2020, da det er de seneste tilgængelige tal på Jobindsats.dk.

Anm.: Ressourceforløbsmodtagere dækker over borgere fyldt 40 år.

Indsatser for målgruppen, herunder formål & mål

Langt størstedelen af borgerne i kanten af arbejdsmarked og uddannelse har været på offentlig forsørgelse i længere tid, og flere har i forskellig grad sociale og sundhedsmæssige udfordringer. Det betyder, at indsatsen for at få borgerne i job eller uddannelse kræver meget støtte og hjælp og tager længere tid, end for borgere, der er klar til at starte i job eller uddannelse.

Jobcentrets indsats er målrettet, at borgerne får udviklet og trænet de kompetencer, der skal til for at varetage et job eller en uddannelse. Formålet med indsatsen for borgere i kanten af arbejdsmarked og uddannelse er kort beskrevet i tabel 5.

Tabel 5: Indsatsen for borgere i kanten af arbejdsmarked og uddannelse

	Den politiske intention	Formål med indsatsen	Eksempler på borgerens forpligtelser
Aktivitetsparat voksne	Kontanthjælp er tænkt som en midlertidig hjælp for borgere, der ikke kan forsørge sig selv eller deres familie. Hvis borgerne ikke kan komme i job eller uddannelse, skal borgeren have påbegyndt en forberedende plan med henblik på et ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension.	Formålet med kontanthjælpsindsatsen for aktivitetsparate voksne er at sikre, at borgerne får en helhedsorienteret og tværfaglig indsats, som er baseret på en tidlig og grundig afklaring af den enkeltes udfordringer og behov, og som hjælper den enkelte til at komme i job	Skal deltage i jobsamtaler, stå til rådighed for aktive tilbud rettet mod at komme i job samt rimelige tilbud om job. Med rimelige tilbud om job menes job, der er tilpasset pågældendes ressourcer og behov.
Ressourceforløbsborger	Ressourceforløb er en tværfaglig indsats målrettet borgere, der er i risiko for at komme på førtidspension.	Formålet er at sikre, at borgerne får udviklet deres arbejdsevne. Målet er, at forløbet kan hjælpe den	Ressourceforløbsborgerne skal deltage i jobsamtaler, tage imod rimelige tilbud om job, deltage i aktiviteter, som fremgår af den plan,

		enkelte i arbejde eller i gang med en uddannelse.	som det tværfaglige rehabiliteringsteam har lagt for borgerne.
Ledig fleksjobvisiteret	Intentionen med fleksjobordningen er at gøre det muligt for personer med en varig og væsentligt nedsat arbejdsevne at bevare eller opnå tilknytning til arbejdsmarkedet gennem et fleksjob.	Borgere i fleksjob skal fastholdes i job, og hvis timetallet er lavt (under 10 timer), skal der arbejdes på at skabe progression i fleksjobbet.	Ledige fleksjobvisiterede har pligt til at stå til rådighed for fleksjob og tilbud, skal selvbooke, møde til samtale og være aktivt jobsøgende. Den pågældende skal endvidere lægge sit cv på Jobnet.
Aktivitetsparate unge	Intentionen med uddannelsespålægget i kontanthjælpsindsatsen er at sikre, at unge uden uddannelse, påbegynder og gennemføre en ordinær uddannelse.	Formålet med indsatsen er at sikre, at de unge får en helhedsorienteret og tværfaglig indsats, som er baseret på en tidlig og grundig afklaring af den enkeltes udfordringer og behov, som kan hjælpe den enkelte til at påbegynde og gennemføre en uddannelse.	Skal deltage i jobsamtaler og aktive tilbud som fx brobygning til uddannelse. Pågældende har herudover pligt til at overholde krav i uddannelsespålægget ved fx at foreslå uddannelser og søge om optagelse og eventuelt deltage i læse-, skrive- og regnetest.

For de aktivitetsparate voksne samt ressourceforløbsborgere har jobkonsulenterne i løbet af de seneste 2-3 år fået lave sagsstammer. Det betyder, at jobkonsulenterne har et mere indgående kendskab til borgerne, og kan anvende denne viden til at skræddersy virksomhedsforløb, der passer til borgerens jobmål, ressourcer og muligheder. De lavere sagsstammer gør det endvidere muligt for jobkonsulenterne at indtage en koordinerende rolle ift. samarbejdspartnere i de øvrige forvaltninger, hvis borgeren har behov for en tværfaglig indsats.

Primært intern indsats

Borgere i kanten af arbejdsmarked er tilknyttet forskellige centre under Jobcenter København. Borgere i ressourceforløb er tilknyttet Center for Afklaring og Beskæftigelse (CAB), aktivitetsparate voksne er tilknyttet Center for Jobindsats (JKI), fleksjobvisiterede er tilknyttet Center for Arbejdsmarkedsfastholdelse (JKA) og de aktivitetsparate unge er tilknyttet Ungecentret (JKU).

For at sikre at borgerne har færrest mulige kontaktpersoner, varetages hovedparten af indsatsen (på nær de unge aktivitetsparate) af medarbejdere i jobcenteret. Nogle borgere er i aktivitet hos eksterne leverandører, men har fortsat et tæt samarbejde med jobkonsulenten i jobcentret.

Borgere i målgruppen for anden ydelse

For nogle borgere viser det sig undervejs i den beskæftigelsesrettede indsats, at deres arbejdsevne er så nedsat, at de er i målgruppen for anden hjælp (et ressourceforløb, et fleksjob eller en førtidspension). Borgerens nedsatte arbejdsevne skal jf. lovgivningen dokumenteres i form af beskrivelser af, hvordan der er arbejdet med at få udviklet borgeres arbejdsevne i virksomhedsrettede forløb. Borgers sociale og sundhedsmæssige udfordringer skal ligeledes være beskrevet. Her er viden fra indsatser i andre forvaltninger, herunder socialforvaltningen, relevant til oplysning af borgerens sag.

Dokumentationen skal samles og indgår som del af en forberedende plan, der forelægges det tværfaglige rehabiliteringsteam, som tager stilling til, om borger er målgruppen for anden hjælp. Rehabiliteringsteamet, som består af repræsentanter fra forskellige forvaltningsområder bl.a. beskæftigelse-, sundhed-, og socialområdet samt regionen, drøfter konkrete indsatser, som kan være relevante i forhold til den enkelte borger.

Bilag 1b: Socialforvaltningens indsatser for fællesborgere

I det følgende beskrives udvalgte af Socialforvaltningens indsatser for at give et billede af indsatsernes indhold og borgernes behov.

Støttekontaktperson (SEL § 99)

Borgere, der modtager støttekontaktperson, har ofte svært ved at have stabil kontakt med Socialforvaltningen, fx fordi de lever på gaden på grund af hjemløshed og/eller lider af ubehandlet/ikke diagnosticeret psykisk sygdom. Støttekontaktperson er en opsøgende indsats, som fx kommer i stand ved, at en nabo eller anden med kendskab til en borger retter henvendelse med en bekymring. Indsatsen er af kortere varighed og den handler primært om at stabilisere borger og sikre brobygning til andre indsatser, fx socialpædagogisk støtte (§85)

Socialpædagogisk støtte (SEL § 85)

Støtten gives til borgere, der har behov for hjælp til at fungere i og fastholde egen bolig enten efter endt ophold på botilbud eller som forebyggelse af, at borger senere får behov for et botilbud. Gennem vejledning, støtte og træning ydes omsorg eller hjælp til selvhjælp, således at borgeren kan bevare eller forbedre sine psykiske, fysiske eller sociale funktioner, og derved gøre borgeren mere selvhjulpne. Antal timer og støtteform afhænger af borgerens funktionsniveau. For borgere med særligt komplekse problemstillinger gives en mere intensiv form af §85; enten fleksibel bostøtte eller en af de evidensbaserede Housing First indsatser ACT og CTI målrettet tidligere hjemløse.

Alkohol- eller stofmisbrugsbehandling (SEL §101 eller sundhedsloven § 141)

Socialfaglig misbrugsbehandling til borgere med fysisk og/eller psykisk afhængig af et eller flere rusmidler i en grad, at det medfører skader eller problemer for vedkommende selv og/eller pårørende samt samfundet. Misbrugsbehandling kan gives som ambulans behandling (lavintensitetstilbud), dagbehandling (mellem intensivt tilbud) samt døgnbehandling (højintensivt tilbud).

Herberg (SEL § 110)

Midlertidigt ophold til personer med særlige sociale problemer, som ikke har eller ikke kan opholde sig i egen bolig, og som har behov for et sted at opholde sig og for støtte, omsorg og efterfølgende hjælp. Man vil ikke kunne få ophold på et herberg, hvis man alene har en boligproblematik.

Midlertidigt botilbud (SEL § 107)

Døgntilbud til borgere, som pga. en betydelig funktionsnedsættelse (fysisk eller psykisk) eller særlige sociale problemer ikke kan bo i egen bolig, og hvor der i en afgrænset periode er behov for at afklare, udvikle eller genskabe evnen til at kunne varetage almindelige daglige funktioner i egen bolig eller i et varigt botilbud. Formålet er at gøre borgeren i stand til at klare sig i eget hjem (eventuelt med støtte) eller afklare borgerens behov med henblik på at finde det rette botilbud.

Længerevarende botilbud (SEL § 108 eller almenboligloven § 105)

Døgntilbud, der gives til borgere med betydelig og varigt nedsat funktionsevne, som har et længerevarende eller permanent behov for omfattende hjælp i de almindelige daglige funktioner, pleje, omsorg eller behandling, og som derfor ikke kan bo i egen bolig.

Hjemme- og sygepleje samt rehabilitering (SEL §§ 83, 83a samt sundhedsloven § 138)

Gives til borgere ml. 18 og 65 år med fysisk, psykisk eller sociale udfordringer, der har vanskeligt ved at klare de daglige opgaver i hjemmet. Støtten kan gives som praktisk hjælp og støtte fx rengøring, tøjvask og indkøb, som hjælp og støtte til personlig pleje fx støttet til at komme i bad, på- og afklædning, børste tænder og gå på toilettet/få skiftet ble eller som hjælp til mad og måltider. Hvis det vurderes, at borgeren kan trænes op til at klare flere ting, gives støtten som rehabilitering, hvor færdighederne trænes. Derudover kan ydes hjemmesygepleje ved akut eller kronisk sygdom. Det kan fx være sårpleje, smertebehandling, insulingivning og stomipleje mv.

Børneforanstaltninger (SEL §52)

Støtten gives til børn og unge, hvor der er bekymring for barnets trivsel og udvikling, fx hvor forældreomsorgen er reduceret eller hvor barnet/den unge har særlige vanskeligheder fx psykisk sårbarhed. Indsatsen kan gives enten som forebyggende foranstaltninger, hvor barnet forbliver i familien, og hvor der arbejdes forebyggende med familien og/eller barnets vanskeligheder, eller som en anbringelse udenfor hjemmet, hvis forældrene ikke kan varetage omsorgen for barnet. Støtten gives hovedsageligt med samtykke fra forældrene, men i særlige tilfælde kan barnet anbringes uden samtykke.